

2005. június 7., kedd

P6_TA(2005)0214

Viszontbiztosítás *I**

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a viszontbiztosításról, valamint a 73/239/EGK és a 92/49/EGK tanácsi irányelv, illetve a 98/78/EK és a 2002/83/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2004)0273 – C6-0038/2004 – 2004/0097(COD))

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2004)0273) ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikke (2) bekezdésére, 47. cikke (2) bekezdésére és 55. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0038/2004),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0146/2005);
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácshoz és a Bizottsághoz.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P6_TC-COD(2004)0097

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2005. június 7-én került elfogadásra a viszontbiztosításról és a 73/239/EGK, a 92/49/EGK tanácsi irányelvek és a 98/78/EK és 2002/83/EK irányelvek módosításáról szóló 2005/.../ EK európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre, és különösen annak 47. cikkének (2) bekezdésére és 55. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 120., 2005.5.20., 1. o.

2005. június 7., kedd

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾),

a Szerződés 251. cikkében lefektetett eljárással összhangban járva el ⁽²⁾),

mivel:

- (1) Az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1973. július 24-i 73/239/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾), az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenységekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1992. június 18-i 92/49/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾) és az életbiztosításról szóló 2002. november 5-i 2002/83/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾) meghatározták a közvetlen biztosítás megkezdésével és folytatásával kapcsolatos rendelkezéseket a Közösségben.
- (2) Azok az irányelvek biztosítják a jogi keretet a biztosítási vállalkozások számára ahhoz, hogy biztosítási tevékenységet folytassanak a belső piacon, mind a letelepedés joga, mind a szolgáltatásnyújtás szabadsága szempontjából, annak érdekében, hogy megkönnyítsék a Közösségben székhellyel rendelkező biztosítási vállalkozások számára, hogy a Közösségen belüli kötelezettségvállalásokat fedezzék, és lehetővé tegyék a kötvénytulajdonosok számára, hogy ne csak a saját országukban letelepedett biztosítókhoz, hanem olyan biztosítókhoz is fordulhassanak, amelyeknek tevékenységvégzésének központja a Közösségben van és más tagállamokban letelepedettek.
- (3) Az azokban az irányelvekben meghatározott rendszer a közvetlen biztosítási vállalkozásokra vonatkozik, teljes tevékenységüket illetően, mind a közvetlen biztosítási tevékenységekre, mind az elfogadásványokkal végzett viszontbiztosítási tevékenységekre; a szakosodott viszontbiztosítási vállalkozások által végzett viszontbiztosítási tevékenységek azonban sem ennek a rendszernek a hatálya alá, sem bármely más, a közösségi jog által biztosított rendszer hatálya alá nem tartoznak.
- (4) A viszontbiztosítás jelentős pénzügyi tevékenység, azáltal, hogy megkönnyíti a kockázatok szélesebb körben, világméretben történő megosztását, lehetővé teszi a közvetlen biztosítási vállalkozások számára, hogy nagyobb szerződésalkötési kapacitással rendelkezzenek a biztosítási tevékenység folytatására és biztosítási fedezetet tudjanak nyújtani, és tőkeköltségeiket is csökkenthessék; továbbá a viszontbiztosítás alapvető szerepet játszik a pénzügyi stabilitásban, mivel lényeges elem a pénzügyi megbízhatóságról és a közvetlen biztosítási piacok, valamint a pénzügyi rendszer stabilitásáról való gondoskodásban, jelentős pénzügyi közvetítőként és intézményi befektetőként játszott szerepe miatt.
- (5) A viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások megszüntetéséről szóló 1964. február 25-i 64/225/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾) megszüntette a letelepedés jogával és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó, a viszontbiztosítási szolgáltató nemzeti hovatartozásával vagy illetőségével kapcsolatos korlátozásokat. Nem távolította azonban el azokat a korlátozásokat, amelyeket a nemzeti rendelkezések közötti eltérések okoztak a viszontbiztosítás prudenciális szabályozásának tekintetében. Ez a helyzet jelentős különbségeket eredményezett a viszontbiztosítási vállalkozások felügyeletének szintjében a Közösségben, ami gátakat állított a viszontbiztosítási tevékenység végzése számára, mint például a viszontbiztosítási vállalkozás azon kötelezettsége, hogy zálogjoggal terhelje meg eszközeit a közvetlen viszontbiztosítási vállalkozás biztosítástechnikai tartalékainak rá eső részének fedezése érdekében, valamint az, hogy a viszontbiztosítási vállalkozásoknak meg kell felelniük különböző felügyeleti szabályoknak a különböző tagállamokban, amelyekben üzleti tevékenységet folytatnak, vagy az, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás különféle aspektusai felett közvetett felügyeletet gyakorolnak a közvetlen biztosító illetékes hatóságai.

⁽¹⁾ HL C ..., ..., o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2005. június 7-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel (HL L 79., 2005.3.24., 9. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 228., 1992.8.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL 56., 1964.4.4., 878. o.

2005. június 7., kedd

- (6) A Pénzügyi Szolgáltatások Cselekvési Terve a viszontbiztosítást olyan ágazatként jelölte meg, amelynek közösségi szintű cselekvésre van szüksége annak érdekében, hogy a pénzügyi szolgáltatások belső piaca megvalósulhasson. Emellett jelentős pénzügyi fórumok, mint például a Nemzetközi Valutaalap és a Biztosítá felügyelet Nemzetközi Szövetsége (IAIS) felhívták a figyelmet a viszontbiztosítás közösségi szinten összehangolt felügyeleti szabályainak hiányára, ami fontos, kitöltendő rést jelent a pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretében.
- (7) Ez az irányelv azt célozza, hogy egy prudenciális szabályozási keret hozzon létre a viszontbiztosítási tevékenységek számára a Közösségben. Részt képezi a közösségi jogszabályanyagban a biztosítás területén, amely a biztosítási ágazat belső piacának létrehozását szolgálja.
- (8) Ez az irányelv konzisztens a prudenciális viszontbiztosítási szabályok kapcsán, különösen a IAIS által végzett jelentős nemzetközi munkákkal.
- (9) Ez az irányelv követi a közvetlen biztosításokkal kapcsolatban elfogadott közösségi jogszabályokat, az engedélyezések és a prudenciális ellenőrzési rendszerek kölcsönös elismerésének biztosításához lényeges, szükséges és elégséges összehangolás elvégzésével, ezáltal lehetővé teszi, hogy egy egységes engedélyt adjanak ki, amely az egész Közösségben érvényes, és a saját tagállam által gyakorolt felügyelet elvét alkalmazhassák.
- (10) Ennek eredményeként a viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdése és folytatása egy egységes hivatalos engedély megadásához kötődik, amelyet annak a tagállamnak az illetékes hatóságai adnak ki, amelyben a viszontbiztosítási vállalkozás tevékenységvégzésének központja van. Az ilyen engedély képessé teszi a vállalkozást arra, hogy a Közösségben bárhol üzleti tevékenységet folytasson, a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján. A fiókiroda vagy a szolgáltatásnyújtás tagállama attól a viszontbiztosítási vállalkozástól, amely ott viszontbiztosítási üzleti tevékenységet kíván folytatni, és amely saját tagállamában már megkapta az engedélyt, nem követelheti meg, hogy új engedélyért folyamodjon. Emellett az a viszontbiztosítási vállalkozás, amely már megkapta az engedélyt saját tagállamában, nem kerül kiegészítő felügyelet vagy ellenőrzések hatálya alá pénzügyi megbízhatóságával kapcsolatban egy olyan biztosítási vállalkozás illetékes hatóságai részéről, amelyet az a viszontbiztosítási vállalkozás viszontbiztosít. Ezen kívül a tagállamok nem követelhetik meg egy, a Közösségben engedéllyel rendelkező viszontbiztosítási vállalkozástól, hogy eszközökben biztosítékot tegyenek le az engedélyezett biztosítástechnikai tartalékaik ráeső részének fedezésére. Az ilyen engedély megadásának vagy visszavonásának feltételeit definiálni kell. Az illetékes hatóságok nem engedélyezhetnek, vagy tarthatják fenn az engedélyezést egy olyan viszontbiztosítási vállalkozás esetében, amely nem teljesíti az ebben az irányelvben meghatározott feltételeket.
- (11) Ezen irányelv azon viszontbiztosítási vállalkozásokra vonatkozik, amelyek közvetlen biztosítási tevékenységet nem, hanem kizárólag viszontbiztosítási tevékenységet folytatnak; ezen kívül vonatkozik a biztosítási csoportok⁽¹⁾ biztosítóintézeteinek kiegészítő felügyeletéről szóló 1998. október 27-i 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által érintett, **pénzügyi vállalkozások (de nem biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozások, illetve biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozások egy csoportja)** által, **illetve egy vagy több, nem pénzügyi tevékenységet folytató vállalkozás** által létrehozott, vagy ezek tulajdonában lévő, ún. „captive” viszontbiztosítási vállalkozásokra, amelyek célja kizárólag azon vállalkozások kockázatainak viszontbiztosítása, amelyeknek a tulajdonát képezi. **Amennyiben ebben az irányelvben hivatkozás történik viszontbiztosítási vállalkozásokra, a hivatkozásnak tartalmaznia kell a „captive” viszontbiztosítási vállalkozásokat is, kivéve, ha a „captive” viszontbiztosítási vállalkozásokra külön rendelkezések vonatkoznak. A „captive” viszontbiztosítási vállalkozások nem biztosítanak fedezetet a csoporthoz tartozó biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozás külső, közvetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységeiből eredő kockázataira. Ezenkívül, pénzügyi konglomerátumhoz tartozó biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozások nem birtokolhatnak „captive” intézeteket.**
- (12) Ez az irányelv nem alkalmazható viszont azokra a biztosítási vállalkozásokra, amelyek már a 73/239/EKG és a 2002/83/EK irányelvek hatálya alá tartoznak, de annak érdekében, hogy a viszontbiztosítási üzleti tevékenységet is végző biztosítási vállalkozások pénzügyi megbízhatóságáról és arról is gondoskodjanak, hogy ezeknek a tevékenységeknek a konkrét jellegzetességeit kellően figyelembe vegyék az ilyen biztosítási vállalkozások tőkekövetelményében, a viszontbiztosítási vállalkozások szavatoló tőkéjével kapcsolatos, ebben az irányelvben szereplő rendelkezéseket ezeknek a biztosítási vállalkozásoknak a viszontbiztosítási üzleti tevékenységére is alkalmazni kell, ha viszontbiztosítási tevékenységeik volumene a teljes üzleti tevékenység jelentős részét képviseli.

(¹) HL L 330., 1998.12.5., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

- (13) Ezen irányelv nem alkalmazható valamely tagállam által, vagy a tagállam teljes garanciavállalásával, komoly közérdek okán, végső viszontbiztosítóként nyújtott viszontbiztosításra, különösen abban az esetben, ha – egy egyedi piaci helyzet következtében – megfelelő kereskedelmi fedezet nem biztosítható; ebben a tekintetben a „megfelelő kereskedelmi fedezet hiánya” főként elégtelen piaci helyzetet jelent, amelyet a biztosítási ajánlatok megfelelő választékának nyilvánvaló hiánya jellemez, bár a rendkívül magas biztosítási díjak önmagukban nem utalhatnak az adott kereskedelmi fedezet nem megfelelő voltára. Az 1. cikk (2) bekezdésének d) pontja a biztosítási vállalkozások közötti azon megállapodásokra is vonatkozik, amelyeket a 73/239/EGK és a 2002/83/EK irányelv érint, és amelyek célja a komoly kockázatokból, például terrorizmusból származó, pénzügyi jellegű kártérítési igények összevonása.
- (14) A viszontbiztosítási vállalkozásnak a viszontbiztosításra és a kapcsolódó műveletekre kell korlátoznia feladatait. Ez a követelmény lehetővé teheti a viszontbiztosítási vállalkozás számára, hogy például olyan tevékenységeket folytasson, mint statisztikai vagy biztosításmatematikai tanácsadás, kockázatelemzés vagy kutatások végrehajtása az ügyfelei számára. Holdingtársaság feladatát is elláthatja, illetve a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítási vállalkozások és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 8. pontja szerinti pénzügyi ágazati tevékenységnek megfelelő tevékenységeket folytathat. Ebben az esetben ez a követelmény nem teszi lehetővé nem kapcsolt banki és pénzügyi tevékenységek folytatását.
- (15) Ennek az irányelvnek egyértelműen meg kell határoznia az illetékes hatóságra ruházott hatásköröket és felügyeleti eszközöket. A viszontbiztosítási vállalkozás székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságai felelősek a viszontbiztosítási vállalkozások pénzügyi helyzetének figyelemmel kíséréseért, ideértve a fizetőképességet, a megfelelő biztosítástechnikai és **kiegyenlítési tartalékok** megállapítását, valamint e fedezetek és **tartalékok** minőségi eszközökkel történő biztosítását is.
- (16) A tagállamok illetékes hatóságainak rendelkezésére kell állnia olyan felügyeleti eszközöknek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy gondoskodni tudjanak a viszontbiztosítási vállalkozások üzleti tevékenységének megfelelő végzéséről az egész Közösségben, akár a letelepedési jog, akár a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzik azt. Ezen belül képesnek kell lenniük arra, hogy megfelelő óvintézkedéseket tegyenek, vagy szankciókat szabjanak ki, amelyek a szabálytalanságok vagy a viszontbiztosítási felügyelet rendelkezéseinek megsértésének megakadályozását célozzák.
- (17) A portfóliók átruházása tekintetében irányadó rendelkezéseknek összhangban kell lenniük az ebben az irányelvben előírt egységes engedéllyel. E rendelkezések vonatkoznak a különböző típusú portfóliók viszontbiztosítási vállalkozások között történő átruházására, például viszontbiztosítási vállalkozások egyesülése eredményeként vagy a társasági jog egyéb eszközei által végbement portfólió-átruházásokra, vagy a még nem rendezett káresetek portfólióinak egy másik viszontbiztosítási vállalkozás számára történő átruházásaira. Továbbá, a portfóliók átruházása tekintetében irányadó rendelkezéseknek tartalmazniuk kell a különösen a letelepedés szabadságára vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára hivatkozva létrejött szerződés-portfóliók másik viszontbiztosítási vállalkozás számára történő átruházására vonatkozó rendelkezéseket.
- (18) Rendelkezni kell az illetékes hatóságok és az olyan hatóságok és testületek közötti információcseréről, amelyek funkciójukból adódóan segítik a pénzügyi rendszer stabilitásának megerősítését. A továbbított információk bizalmas jellegének megőrzése érdekében a címzettek jegyzékének szigorú korlátok között kell maradnia. Ezért meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek szerint a fent említett információcsere engedélyezett, továbbá olyankor, amikor kikötés, hogy az információt csak az illetékes hatóságok engedélyével lehet felfedni, ezek beleegyezésüket szükség szerint szigorú feltételeknek való megfeleléshez köthetik. Ilyen szempontból, és figyelembe véve a viszontbiztosítási vállalkozások megfelelő felügyeletét az illetékes hatóság részéről, az irányelvnek elő kell írnia azokat a szabályokat, amelyek a tagállamok számára lehetővé teszik információcserére vonatkozó egyezmények megkötését harmadik országokkal, feltéve, hogy a felfedett információ a szakmai titoktartás megfelelő garanciáinak hatálya alá kerül.

(¹) HL L 35., 2003.2.11., 1. o. A 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

- (19) A viszontbiztosítási vállalkozások prudenciális felügyeletének megerősítése céljából ki kell kötni, hogy a könyvvizsgálónak kötelessége haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak, ha ennek az irányelvnek a rendelkezései szerint, feladatainak elvégzése során olyan tények jutnak a tudomására, amelyek komoly hatást gyakorolhatnak egy viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi helyzetére vagy igazgatási és számviteli szervezetre. Erre a célra való tekintettel kívánatos, hogy a tagállamok rendelkezzenek arról, hogy ez a kötelezettség minden olyan körülmény esetén érvényes, amikor ilyen tények egy könyvvizsgálónak feladatainak végzése során tudomására jutnak egy olyan vállalkozásnál, amely szoros kapcsolatban van a viszontbiztosítási vállalkozással. A könyvvizsgálóknak az a kötelezettsége, hogy szükség szerint közöljenek az illetékes hatóságokkal bizonyos tényeket és határozatokat egy olyan viszontbiztosítási vállalkozással kapcsolatban, amelyeket egy nem- viszontbiztosítási vállalkozásnál végzett feladataik teljesítése során fedeznek fel, önmagában nem változtatja meg sem az annál a vállalkozásnál végzett feladataik jellegét, sem azt a módot, ahogyan feladataikat teljesíteniük kell annál a vállalatnál.
- (20) Rendelkezni kell ennek az irányelvnek a meglévő viszontbiztosítási vállalkozásokra való alkalmazásáról, amelyek már engedélyt kaptak vagy jogosultsággal rendelkeztek viszontbiztosítási üzleti tevékenység folytatására, a tagállamok rendelkezéseivel összhangban, az irányelv alkalmazását megelőzően.
- (21) Annak érdekében, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás kötelezettségvállalásait teljesíteni tudja, a saját tagállamnak meg kell követelnie a viszontbiztosítási vállalkozástól, hogy megfelelő biztosítástechnikai tartalékokat hozzanak létre. Az ilyen biztosítástechnikai tartalékok összegét a biztosítási vállalkozások éves beszámolóiról és összevont (konszolidált) beszámolóiról szóló, 1991. december 19-i 91/674/EGK *tanácsi irányelvnek* ⁽¹⁾ megfelelően kell megállapítani, és – az életbiztosítási viszontbiztosítási tevékenységek vonatkozásában – a saját tagállamoknak is meg kell engedni, hogy a 2002/83/EK irányelvvel összhangban konkrétabb szabályokat határozzanak meg.
- (22) Attól a viszontbiztosítási vállalkozástól, amely hitelbiztosítással kapcsolatos viszontbiztosítási üzleti tevékenységet folytat, amelynek hitelbiztosítási üzleti tevékenysége több annál, hogy teljes üzleti tevékenységében csak kis arányt jelentsen, meg kell követelni, hogy hozzon létre egy kiegyenlítési tartalékot, amely nem képezi részét a szavatoló tőkének; ezt a tartalékot a 73/239/EGK irányelvben meghatározott, egymással egyenértékűnek elismert módszerek egyike szerint kell kiszámítani; továbbá ennek az irányelvnek meg kell engednie a saját tagállamnak, hogy azoktól a viszontbiztosítási vállalkozásoktól is megkövetelje kiegyenlítési tartalékok létrehozását a hitelbiztosítás viszontbiztosításán kívüli kockázati osztályokra, amelyek tevékenységvégzésének központja a területükön van, annak a saját tagállamnak a szabályait követve. **Az IFRS 4 nemzetközi pénzügyi jelentési szabvány bevezetését követően ezen irányelvnek egyértelművé kellene tennie az ennek megfelelően kialakított kiegyenlítési tartalékok óvatos kezelését. Mivel azonban a viszontbiztosítási felügyeletet a Fizetőképesség II projekt keretein belül újra kell vizsgálni, ezen irányelv nem kerül elébe semmilyen jövőbeni viszontbiztosítási felügyeletnek a Fizetőképesség II keretei között.**
- (23) A viszontbiztosítási vállalkozásnak olyan eszközökkel kell rendelkeznie a biztosítástechnikai és **kiegyenlítési tartalékok** fedezetére, melyek figyelembe veszik a viszontbiztosítási vállalkozás által végrehajtott tevékenység típusát, különösen a várható kártérítésiigény-kifizetések természetét, összegét és futamidejét, oly módon, hogy biztosítják a megfelelést, a likviditást, a biztonságot, a nyereségességet és a befektetéseknek való megfelelést, amelyek tekintetében az intézet biztosítja a sokféleséget és megfelelő elosztást, amely lehetővé teszi az intézet számára, hogy megfelelően reagáljon a változó gazdasági körülményekre, különösen a pénzügyi piacok és az ingatlanpiacok fejleményeire vagy nagy hatású, katasztrófális eseményekre.
- (24) Szükséges, hogy a biztosítástechnikai tartalékokon kívül és azokon felül a viszontbiztosítási vállalkozások rendelkezzenek egy kiegészítő tartalékkal, amelyet szavatoló tőkeként ismernek, amelyet szabad eszközök és – az illetékes hatóság beleegyezésével – más implicit eszközök alkotnak, amelyek pufferként viselkednek a kedvezőtlen üzleti ingadozásokkal szemben. Ez a követelmény fontos eleme a prudenciális felülvizsgálatnak. Mivel a meglévő szavatoló tőke rendszer felülvizsgálatától függően, amelyet a Bizottság végez, az úgynevezett „Tőke megfelelés II. projekt” szerint, a viszontbiztosítási vállalkozások megkövetelt szavatoló tőkéjének meghatározásához a közvetlen biztosítás területén a meglévő jogszabályok által előírt szabályokat kell alkalmazni;

⁽¹⁾ HL L 374., 1991.12.31., 7. o. A 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

- (25) **A halálzási kockázatra fedezetet biztosító élet viszontbiztosítás és a nem életbiztosítás viszontbiztosítása közötti hasonlóságok, különösen a biztosítási kockázatok fedezete és az élet viszontbiztosítások futamideje figyelembevételével, az élet viszontbiztosítás tekintetében előírt szavatoló tőkét az ebben az irányelvben, a szükséges nem-élet viszontbiztosítás kiszámítására megállapított rendelkezésekkel összhangban kell meghatározni; a székhely szerinti tagállamnak azonban lehetővé kell tennie, hogy alkalmazza a 2002/83/EK irányelv által előírt szabályokat a szükséges szavatoló tőke megállapítására a befektetési alapokhoz vagy nyereségrészesedésekhez kapcsolódó élet viszontbiztosítási tevékenységek tekintetében.**
- (26) Bizonyos típusú viszontbiztosítási szerződések vagy speciális üzletágak sajátos jellegének figyelembevétele érdekében, rendelkezni kell arról, hogy a megkövetelt szavatoló tőke számításában kiigazításokat kell végezni; ezeket a kiigazításokat a Bizottságnak kell elvégeznie, miután konzultált a 2003. november 5-i 2004/9/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ által létrehozott Európai Biztosítási és Foglalkozási Nyugdíjbizottsággal, a Szerződés által ráruházott végrehajtási hatáskörének gyakorlása során. Ezeket az intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i, 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 5. cikkében megállapított eljárással kell elfogadni.
- (27) Az ezen irányelv által meghatározott, rendelkezésre álló szavatoló tőke képviselőre elfogadható tételek jegyzékének a 73/239/EKG és 2002/83/EK irányelvekben előírtak kell lennie.
- (28) A viszontbiztosítási vállalkozásoknak rendelkezniük kell egy biztonsági tőkével is, az arról való gondoskodáshoz, hogy rendelkezzenek a megfelelő forrásokkal, amikor létrejönnek és hogy az üzleti tevékenység folyamán később a szavatoló tőke semmiképpen ne essen egy bizonyos biztonsági szint alá; annak érdekében azonban, hogy figyelembe vegyék a céges viszontbiztosítási vállalkozások sajátosságait, rendelkezni kell arról, hogy a saját tagállamok a céges viszontbiztosítási vállalkozásoktól megkövetelt minimális biztonsági tőkét alacsonyabb szinten határozzák meg.
- (29) Ennek az irányelvnek egyes rendelkezései meghatározzák a minimális szabványokat. A saját tagállamnak képesnek kell lennie arra, hogy szigorúbb szabályokat határozzon meg az olyan viszontbiztosítási vállalkozások számára, amelyeket saját illetékes hatóságai engedélyeztek, különösen a szavatoló tőkével szembeni követelmények tekintetében.
- (30) **Ezt az irányelvet alkalmazni kell a korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítási tevékenységekre, ezért ennek az irányelvnek az alkalmazásában szükségszerű meghatározni a korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítás fogalmát; mivel ez a viszontbiztosítási tevékenység különleges területe, a székhely szerinti tagállamnak meg kell adni a lehetőséget, hogy különleges rendelkezéseket állapítson meg a korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítási tevékenység folytatására vonatkozóan. E rendelkezések számos ponton különbözhetnek az ebben az irányelvben megállapított általános rendszertől.**
- (31) **Ezen irányelv szabályokat ír elő azon különleges célú biztosítási eszközökre vonatkozóan, amelyek kockázatot vállalnak át biztosítási- és viszontbiztosítási vállalkozásoktól. E különleges célú eszközök – amelyek nem biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozások – különleges természetük miatt egyedi rendelkezések megállapítását igénylik a tagállamoktól. Továbbá, ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy a székhely szerinti tagállam állapítson meg részletesebb szabályokat azon feltételek meghatározása céljából, amelyek mellett egy biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozás a különleges célú biztosítási eszközökből származó kifizetetlen összegeket eszközként használhatja biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként. Az irányelvnek azt is elő kell írnia, hogy a különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek levonhatónak tekinthetők viszontbiztosítási vagy visszaengedményezési szerződések értelmében, az ebben az irányelvben megállapított korlátokon belül, a biztosítóintézet által az illetékes hatósághoz benyújtott kérelmtől függően, és az említett hatóság jóváhagyását követően.**
- (32) Elő kell írni intézkedéseket azokra az esetekre, amikor a viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi helyzete olyanná válik, hogy nehézséget jelent számára, hogy vállalt kötelezettségeit teljesítse. Speciális esetekben arra is szükség van, hogy az illetékes hatóságok fel legyenek hatalmazva a beavatkozásra egy kellően korai szakaszban, de ennek a hatáskörnek a gyakorlása során az illetékes hatóságokban tájékoztatniuk kell a viszontbiztosítási vállalkozásokat azokról az okokról, amelyek az ilyen felügyelet lépést motiválták, a józan igazgatás és a megfelelő folyamat elveinek megfelelően. Mindaddig, amíg egy ilyen helyzet fennáll, az illetékes hatóságoknak nem szabad igazolniuk azt, hogy az a viszontbiztosítási vállalkozás elegendő szavatoló tőkével rendelkezik.

⁽¹⁾ HL L 3., 2004.1.7., 34. o. Lásd a 91/675/EKG tanácsi irányelvet (HL L 37., 1991.12.31., 32. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2005. június 7., kedd

- (33) Rendelkezni kell a tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködésről annak érdekében, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás, amely tevékenységeit a letelepedés szabadsága és a szabad szolgáltatásnyújtás alapján végzi, betartsa a rá a fogadó tagállamokban alkalmazandó rendelkezéseket.
- (34) Rendelkezni kell a bíróságokhoz történő fellebbezés jogáról is, amennyiben egy engedélyt visszautasítanak vagy visszavonnak.
- (35) Fontos rendelkezni arról, hogy az olyan viszontbiztosítási vállalkozásokkal szemben, amelyeknek tevékenységvégségi központja a Közösségen kívül található, és **amely** viszontbiztosítási tevékenységét a Közösségben folytatja, nem alkalmazható olyan **rendelkezés**, amely kedvezőbb **bánásmódot eredményez**, mint az, amelyben azok a viszontbiztosítási vállalkozások részesülnek, amelyek tevékenységvégségi központja egy tagállamban van.
- (36) A viszontbiztosítás nemzetközi aspektusainak figyelembevétele érdekében rendelkezni kell arról, hogy harmadik országgal nemzetközi megállapodások köthetők, amelyek célja az olyan viszontbiztosítási jogalanyok feletti felügyelet eszközeinek meghatározása, amelyek üzleti tevékenységüket a szerződő felek területén folytatják.
- (37) Rendelkezni kell egy rugalmas eljárásról, amely lehetővé teszi a harmadik országokkal való prudenciális egyenértékűség értékelését közösségi alapon, hogy javítani lehessen a viszontbiztosítási szolgáltatások liberalizálását harmadik országokban, akár letelepedés, akár határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás révén. Ehhez ez az irányelv előírja a harmadik országokkal folytatott tárgyalások eljárásait.
- (38) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási intézkedéseket fogadjon el, feltéve, hogy ezek nem módosítják ennek az irányelvnek a lényegi elemeit. Ezeknek a végrehajtási intézkedéseknek képessé kell tenniük a Bizottságot arra, hogy figyelembe vegye a viszontbiztosítás jövőbeli fejlődését. Az ennek az irányelvnek a végrehajtásához szükséges intézkedéseket az 1999/468/EK határozattal összhangban kell elfogadni.
- (39) A biztosításra vonatkozó meglévő közösségi jogi keretet a viszontbiztosítási vállalkozások ezen irányelv alapján újonnan meghatározott felügyeleti rendszerének figyelembe vételével kell módosítani, valamint oly módon, hogy a szabályozási keret a biztosítási ágazat egészére következetes legyen. Ezen belül, adaptálni kell azokat a meglévő rendelkezéseket, amelyek megengedik a viszontbiztosítási vállalkozások „közvetett felügyeletét”, a közvetlen biztosítótársaságok felügyeletében illetékes hatóságok részéről. Emellett azokat a jelenlegi rendelkezéseket el kell törölni, amelyek szerint a tagállamok megkövetelhetik a biztosítótársaság biztosítástechnikai tartalmait fedező eszközök zálogjoggal történő megterhelését, **bármilyen formában történik is ez**, amikor a biztosítót az ezen irányelv alapján engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozás vagy egy biztosítótársaság viszontbiztosítja. Végül, rendelkezni kell arról, hogy a viszontbiztosítási tevékenységeket végző biztosítótársaságtól megkövetelt szavatoló tőke – amikor az ilyen tevékenységek jelentős részt képviselnek üzleti tevékenységükben – az ebben az irányelvben a viszontbiztosítási vállalkozásokra előírt fizetőképességről szóló szabályok hatálya alá tartozzon. A 73/239/EGK a 92/49/EGK és a 2002/83/EK irányelveket ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (40) A 98/78/EK irányelvet módosítani kell annak garantálására, hogy azok a viszontbiztosítási vállalkozások, amelyek egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportban vannak, kiegészítő felügyelet alá tartozzanak, ugyanúgy, ahogyan azok a biztosítási vállalkozások, amelyek jelenleg egy biztosítói csoport részét képezik.
- (41) **A Tanács a jobb jogszabályalkotásról szóló intézményközi megállapodás (34) bekezdésének megfelelően ⁽¹⁾ a tagállamokat arra ösztönzi, hogy önmaguk és a Közösség érdekében fogalmazzák meg és hozzák nyilvánosságra összefoglalójukat, amely a lehető legjobb módon szemlélteti ezen irányelv és az átültetés érdekében hozott intézkedések közötti kapcsolatot.**

(¹) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2005. június 7., kedd

- (42) Mivel a javasolt cselekvés, nevezetesen a jogi keret létrehozása a viszontbiztosítási tevékenységek felvételéhez és végzéséhez a tagállamok által megfelelően nem végezhető el és ezért, a cselekvés méretéből vagy hatásaiból következően közösségi szinten érhető el jobban, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt, a szubszidiaritás elvével összhangban lévő intézkedéseket hozhat. Az arányosság elvével összhangban, ahogyan azt az a cikk kifejti, ez a rendelet nem megy túl azon, ami az ott megadott célkitűzések eléréséhez szükséges. Mivel az ez irányelv minimumszabályokat fogalmaz meg, a tagállamok megállapíthatnak szigorúbb szabályokat,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

ALKALMAZÁSI KÖR ÉS FOGALOM-MEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Alkalmazási kör

- (1) Ezen irányelv szabályokat állapít meg azon viszontbiztosítási vállalkozások által végzett viszontbiztosítási önálló vállalkozói tevékenység megkezdésére és folytatására, amelyek csak viszontbiztosítási tevékenységeket folytatnak, és amelyek egy tagállamban létesültek vagy kívánnak létesülni.
- (2) Ezen irányelv nem vonatkozik a következőkre:
- a) a 73/239/EGK és a 2002/83/EK irányelv által érintett biztosítási vállalkozások;
 - b) a 73/239/EGK irányelv **2. és 3. cikkében** említett tevékenységek és szervezetek;
 - c) a 2002/83/EK irányelv 3. cikkében említett tevékenységek és szervezetek;
 - d) valamely tagállam kormánya által, vagy a kormány **teljes garanciavállalásával** végzett viszontbiztosítási tevékenység, ha a tagállam komoly közérdek okán, végső viszontbiztosítóként cselekszik, **beleértve** az olyan körülményeket is, amikor ezt a fellépést a piaci helyzet megköveteli, mivel **gyakorlatilag nem lehetséges megfelelő** kereskedelmi fedezetet biztosítani.

2. cikk

Fogalom-meghatározások

- (1) Ennek az irányelvnek a céljaira a következő fogalom-meghatározásokat kell alkalmazni:
- a) a viszontbiztosítás egy biztosító társaságnak **vagy** egy másik viszontbiztosító társaság általi kockázatvállalási tevékenységét jelenti. **A Lloyd's-ként ismert kezességi szindikátus esetében viszontbiztosítás a Lloyd's-ként ismert biztosítótársaságok társulásán kívüli biztosító vagy viszontbiztosító társaság által vállalt, a Lloyd's tagja által átruházott kockázatot is jelenti;**
 - b) a „captive” viszontbiztosítási vállalkozás olyan viszontbiztosítási vállalkozást jelent, amely pénzügyi vállalkozás, vagy a 98/78/EK irányelv által érintett biztosítási-, illetve viszontbiztosítási vállalkozások csoportja, vagy egy nem pénzügyi vállalkozás (biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozások kivételével) tulajdonában van, és amely célja viszontbiztosítási fedezet biztosítása kizárólag azon vállalkozás vagy vállalkozások kockázatai tekintetében, amelyek tulajdonát képezi, vagy azon csoport vállalkozása vagy vállalkozásainak kockázatai tekintetében, amelynek a „captive” viszontbiztosítási vállalkozás tagja;
 - c) a viszontbiztosítási vállalkozás olyan vállalkozás jelent, amely a 3. cikknek megfelelő hivatalos engedélyt megkapta;

2005. június 7., kedd

- d) a fiókiroda egy ügynökséget vagy egy viszontbiztosítási vállalkozás fiókírodását jelenti;
- e) a létesítmény a viszontbiztosítási vállalkozás tevékenységvégzésének központját, fiókírodáját jelenti, a d) pont figyelembevételével;
- f) saját tagállam azt a tagállamot jelenti, amelyben a viszontbiztosítási vállalkozás tevékenységvégzésének központja van;
- g) fiókiroda tagállama azt a tagállamot jelenti, amelyben a viszontbiztosítási vállalkozás fiókírodája van;
- h) fogadó tagállam azt a tagállamot jelenti, amelyben a viszontbiztosítási vállalkozás fiókírodával rendelkezik vagy szolgáltatást nyújt;
- i) ellenőrzés azt a kapcsolatot jelenti, amely az anyavállalat és a leányvállalat között van, ahogyan azt a 83/349/EGK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikke meghatározza, vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás között;
- j) befolyásoló részesedés olyan közvetlen vagy közvetett részesedést jelent egy vállalkozásban, amely a tőke vagy a szavazati jogot 10 5-öt vagy annál többet képvisel, vagy amely lehetővé teszi jelentős befolyás gyakorlását annak a vállalkozásnak a vezetésére, amelyben a részesedés fennáll;
- k) anyavállalat a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkeiben meghatározott anyavállalatot jelenti;
- l) leányvállalat a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkeiben meghatározott leányvállalatot jelenti;
- m) illetékes hatóságok azokat a nemzeti hatóságokat jelentik, amelyeket a jog vagy a szabályozás felhatalmaz arra, hogy viszontbiztosítási vállalkozásokat felügyeljenek;
- n) szoros kapcsolatok olyan helyzetet jelent, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy kapcsolódik össze, aminek módja:
- i. részesedés, ami jelenti a vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-a feletti közvetlen, vagy befolyásoláson keresztül történő tulajdonlást, vagy
- ii. ellenőrzés, minden a 83/349/EGK irányelv 1. cikkének (1) és (2) bekezdése által említett esetben, vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás között;
- o) a pénzügyi vállalkozás a következő jogi személyek egyikét jelenti:**
- i. egy hitelintézet, egy pénzügyi intézet vagy egy kiegészítő pénzügyi tevékenységet végző vállalkozás a hitelintézetek üzleti tevékenysége megkezdéséhez és folytatásához kapcsolódó 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikk (5) és (23) bekezdés jelentése szerint;**
- ii. egy biztosítótársaság, egy viszontbiztosító társaság, vagy egy biztosító holding társaság a 98/78/EK irányelv 1. cikk (i) bekezdés jelentése szerint;**
- iii. egy befektetési vállalkozás, vagy egy pénzügyi vállalkozás a pénzügyi instrumentumok terén meglévő piacról szóló 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikk (1) bekezdés 1) pont jelentése szerint; ⁽³⁾**
- iv. egy vegyes pénzügyi holding társaság a 2002/87/EK irányelv 2. cikk (15) bekezdés jelentése szerint;**

⁽¹⁾ A 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv, amely a konszolidált számlákról szóló szerződés (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.) 54. cikk (3) bekezdés g) pontján alapul. Az irányelvet legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosította.

⁽²⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 145., 2004.4.30., 1. o.

2005. június 7., kedd

p) *a különleges célú biztosítási eszköz (KCBE) minden olyan bejegyzett vagy nem bejegyzett vállalkozás (a létező biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozások kivételével), amely átvállalja a kockázatot a biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozásoktól, és amely teljes mértékben viseli a kockázat költségterheit egy adósságbibocsátásból származó bevételből vagy valamilyen más finanszírozási mechanizmus által, amely esetében az ilyen adósság- vagy más finanszírozási mechanizmus szolgáltatójának törlesztési jogai alárendeltek az ilyen eszköz viszontbiztosítási kötelezettségeinek;*

q) *a végső viszontbiztosítás olyan viszontbiztosítás, amely esetében az explicit maximális potenciális veszteség – amely a maximális áthárított gazdasági kockázatban kifejezve a jelentős biztosítási kockázatból és az időzített kockázátáthárításból ered – korlátozott, de jelentős összeggel meghaladja a szerződés időtartamára számított díjat, a következő két jellemző közül legalább az egyikkel:*

i. a pénz időértékének megfelelő explicit és anyagi ellenszolgáltatás;

ii. szerződéses rendelkezések azzal a céllal, hogy a felek gazdasági eredményei a szerződés teljes időtartama alatt egyensúlyban legyenek s ezáltal megvalósuljon a célzott kockázátáthárítás.

(2) *Az (1) bekezdés a) pontja vonatkozásában a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó tevékenységnek kell tekinteni, ha egy viszontbiztosító társaság fedezetet biztosít egy olyan foglalkozási nyugdíjfolyósító intézet számára, mely ezen irányelv hatálya alá tartozik, ahol az intézet tagállama megenged ilyen rendelkezést. ⁽¹⁾*

Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában egy viszontbiztosító társaság a tagállam területén lévő bármilyen állandó jelenléte ugyanúgy kezelendő, mint egy kirendeltség vagy fióktelep jelenléte akkor is, ha ez a jelenlét nem kirendeltség vagy fióktelep, hanem pusztán egy iroda, amit a vállalkozás saját személyzete vagy egy olyan személy vezet, aki független, de állandó hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy intézkedjen a vállalat nevében, ahogy egy kirendeltség esetében.

Az (1) bekezdés j) pontja alkalmazásában, valamint a **12. és 19-23. cikkek** kontextusában és a **19-23. cikkekben** említett holding más szintjeire a 2001/34/EK irányelv ⁽²⁾ 92. cikk szerinti szavazati jogok veendőik figyelembe.

Az (1) bekezdés l) pontjának céljaira egy leányvállalati vállalkozás leányvállalatát szintén annak a vállalkozásnak a leányvállalatának kell tekinteni, amely a vállalkozás végső anyavállalata.

Az (1) bekezdés n) pontjának céljaira egy leányvállalati vállalkozás leányvállalati vállalkozását szintén annak az anyavállalatnak a leányvállalatának kell tekinteni, amely azoknak a vállalkozásoknak az élén áll.

Az (1) bekezdés n) pontjának céljaira azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy tartósan egy és ugyanazon személyhez kapcsolódik egy ellenőrzési kapcsolat révén, szoros kapcsolat megvalósulásának tekintendő az ilyen személyek között.

(3) *Amikor ez az irányelv az euróra utal, az alkalmazandó, nemzeti pénznemben kifejezett átváltási értéknek minden év december 31-től kezdődően az előző október hónap utolsó olyan napjének kell lennie, amelyre az euró átváltási értéke minden közösségi pénznemben rendelkezésre állnak.*

⁽¹⁾ HL L 235., 2003.9.23., 10. o.

⁽²⁾ *Az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról szóló 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.). A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.*

2005. június 7., kedd

II. CÍM

A VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉG FELVÉTELE A VISZONTBIZTOSÍTÁSI VÁLLALKOZÁS ENGEDÉLYEZÉSE

3. cikk

Az engedélyezés elve

A viszontbiztosítási tevékenység felvétele előzetes hivatalos hatósági engedély hatálya alá tartozik.

Ilyen engedély a saját tagállam illetékes hatóságaitól kérhető,

- a) bármely viszontbiztosítási vállalkozás által, amely tevékenységének központját annak az államnak a területén hozza létre;
- b) bármely viszontbiztosítási vállalkozás által, amely miután megkapta az engedélyt, üzleti tevékenységét a már engedélyezettékhöz képest más viszontbiztosítási tevékenységekre is kiterjeszti.

4. cikk

Az engedélyezés alkalmazási köre

(1) A 3. cikk szerinti engedély az egész Közösségre érvényes. Képesé teszi a viszontbiztosítási vállalkozást arra, hogy ott üzleti tevékenységet folytasson, akár a letelepedés joga, akár a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján.

(2) Az engedélyt a nem-életbiztosítási tevékenységekre, élet- viszontbiztosítási tevékenységekre vagy bármiféle viszontbiztosítási tevékenységre lehet megadni, a kérelmező által beadott kérésnek megfelelően.

Figyelembe kell venni a működési tervezetet, amelyet a 6. cikk b) pontja és a 11. cikk alapján kell benyújtani és azoknak a feltételeknek a teljesítését, amelyet az a tagállam határozott meg, amelytől az engedélyt kérik.

5. cikk

A viszontbiztosítási vállalkozás formája

(1) A saját tagállamnak minden olyan viszontbiztosítási vállalkozástól, amelyre engedélyt kérnek, meg kell követelnie, hogy az I. mellékletben meghatározott formák valamelyikét vegye fel.

A viszontbiztosítási vállalkozás felveheti az európai társaság (SE) formáját is, amelyet a 2157/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ határoz meg.

(2) A tagállamok szükség szerint bármely közjogi formában létrehozhatnak vállalkozásokat, feltéve, hogy ezeknek a testületeknek a tárgya viszontbiztosítási műveletek végzése, azokkal egyenértékű feltételek mellett, amelyek szerint a magánjogi vállalkozások működnek.

6. cikk

Feltételek

A saját tagállamnak minden olyan viszontbiztosítási vállalkozástól, amelyre engedélyt kérnek, meg kell követelnie, hogy:

- a) tevékenységét a viszontbiztosítási tevékenységre és a kapcsolódó műveletekre korlátozza; ez a követelmény tartalmazhatja a holdingtársasági funkciót és a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 8) pontja szerinti értelemben vett pénzügyi szektor tevékenységeire vonatkozó tevékenységeket;
- b) benyújtson egy működési tervezetet, a 11. cikkel összhangban;

⁽¹⁾ Az európai részvénytársaság (SE) státútumáról szóló 2001. október 8-i 2157/2001/EK rendelet (HL L 294., 2001.11.10., 1. o.). A legutóbb a 885/2004/EK rendelettel (HL L 168., 2004.5.1., 1. o.) módosított rendelet.

2005. június 7., kedd

- c) rendelkezzen a 40. cikk (2) bekezdésében előírt minimális biztonsági tőkével;
- d) hatékonyan működjön jó hírnevű, megfelelő szakmai végzettséggel és tapasztalattal rendelkező személyekkel.

7. cikk

Szoros kapcsolatok

- (1) Amikor szoros kapcsolatok léteznek a viszontbiztosítási vállalkozás és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok azt engedélyt csak akkor adhatják meg, ha azok a kapcsolatok nem akadályozzák meg felügyeleti funkcióik hatékony gyakorlását.
- (2) Az illetékes hatóságoknak vissza kell utasítaniuk az engedélyezést, ha egy tagsággal nem rendelkező ország törvényei, rendeletei és közigazgatási rendelkezései, amelyek egy vagy több olyan természetes vagy jogi személyre vonatkoznak, amellyel a viszontbiztosítási vállalkozás szoros kapcsolatban van, vagy azok érvényesítésének nehézségei megakadályoznák felügyeleti funkcióik hatékony gyakorlását.
- (3) Az illetékes hatóságoknak meg kell követelniük a viszontbiztosítási vállalkozásoktól, hogy megadják nekik azokat az információkat, amelyekre szükségük van ahhoz, hogy az (1) bekezdésben említett feltételek betartását folyamatosan ellenőrizni tudják.

8. cikk

A viszontbiztosítási vállalkozás tevékenységvégzésének központja

A tagállamoknak meg kell követelniük, hogy a viszontbiztosítási vállalkozások tevékenységvégzésének központja ugyanabban a tagállamban legyen, ahol a létesítő okirat szerinti székhelyük.

9. cikk

Szabályozási feltételek és a díjbevételek mértéke

- (1) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy hatályban tartsanak vagy bevezessenek olyan törvényeket, rendeleteket vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek megkövetelik az alapító okirat és az alapszabály jóváhagyását és bármely más, a felügyelet szokásos elvégzéséhez szükséges dokumentum benyújtását.
- (2) A tagállamok azonban nem fogadhatnak el olyan rendelkezéseket, amelyek az általános vagy speciális szabályozási feltételek, a díjbevétel mértékeinek és formáinak és más nyomtatott dokumentumoknak az előzetes jóváhagyását vagy rendszeres közlését követelik meg, amelyeket a viszontbiztosítási vállalkozás az engedményező és a visszaengedményező vállalkozással való ügymenete során kíván felhasználni.

10. cikk

A piac gazdasági követelményei

A tagállamok nem követelhetik meg, hogy egy engedélykérelmet a piac gazdasági követelményeinek megfelelően vizsgáljanak meg.

11. cikk

Működési tervzet

- (1) A 6. cikk b) pontjában említett működési tervzetnek a következőkről kell tartalmaznia adatokat vagy bizonyítékokat:
 - a) azoknak a kockázatoknak a jellege, amelyek fedezésére a viszontbiztosítási vállalkozás ajánlkozik;

2005. június 7., kedd

- b) azoknak a viszontbiztosítási megállapodásoknak a fajtái, amelyeket a viszontbiztosítási vállalkozás felajánl az engedményező vállalkozásoknak;
 - c) a visszaengedményezéssel kapcsolatos vezérelvek;
 - d) a minimális biztonsági tőkét alkotó tételek;
 - e) az igazgatási szolgáltatások és az üzletszerzés szervezetének felállításával kapcsolatos költségei becslése, és azok a pénzügyi források, amelyeket ezeknek a költségeknek a fedezetére szánnak.
- (2) Az (1) bekezdésben szereplő követelmények mellett a működési tervzetnek az első három évre tartalmaznia kell a következőket:
- a) a létrehozási költségeken felüli működtetési költségek becslése, különösen a folyó általános költségek és jutalékok;
 - b) a díjbevételek vagy hozzájárulások és az igények becslése;
 - c) egy előzetes mérlegterv;
 - d) a vállalt kötelezettségek fedezésére szánt pénzügyi források és a szavatoló tőke becslése.

12. cikk**Befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek és tagok**

A saját tagállam illetékes hatóságai nem adhatnak egy vállalkozásnak engedélyt a viszontbiztosítási tevékenység felvételére, mielőtt tájékoztottak volna afelől, hogy kik azok a részvényesek vagy tagok, közvetlenül vagy közvetve, akár természetes, akár jogi személyek ezek, akik befolyásoló részesedéssel rendelkeznek abban a vállalkozásban, és arról, hogy mennyi a részesedésük.

Ugyanazok a hatóságok nem utasíthatják vissza az engedélyt, ha – figyelembe véve a viszontbiztosítási vállalkozás józan és körültekintő menedzselésének szükségességét – nincsenek megelégedve a részvényesek vagy a tagok minősítésével.

13. cikk**Az engedélyezés visszautasítása**

Bármely, az engedély visszautasításáról szóló határozatot kísélnie kell az erre vonatkozó pontos okoknak, és erről értesíteni kell a kérdéses vállalkozást.

Minden tagállamnak rendelkeznie kell arról a jogról, hogy a bíróságokhoz lehessen fordulni, az 53. cikknek megfelelően, visszautasítás esetén.

Ilyen rendelkezést kell tenni azokban az esetekben is, amikor az illetékes hatóságok nem foglalkoztak egy engedély iránti kérelemmel, a kézhezvételétől számított hathónapos időszakon belül.

14. cikk**Előzetes konzultáció más tagállamok illetékes hatóságaival**

(1) Az érintett más tagállamok illetékes hatóságaival konzultálni kell a viszontbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, amikor az:

- a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás leányvállalata; vagy
- b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás anyavállalatának leányvállalata; vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, amely egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozást ellenőriz.

2005. június 7., kedd

(2) Az érintett más tagállam illetékes hatóságával, amely a hitelintézetek vagy a befektetési cégek felügyeletéért felel, konzultálni kell a viszontbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, amikor az:

- a) olyan hitelintézet vagy befektetési cég leányvállalata, amely a Közösségben engedéllyel rendelkezik; vagy
- b) olyan hitelintézet vagy befektetési cég anyavállalatának leányvállalata, amely a Közösségben engedéllyel rendelkezik; vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, amely egy, a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési céget ellenőriz.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett vonatkozó illetékes hatóságoknak különösen akkor kell egymással konzultálniuk, amikor a részvényesek alkalmasságát és ugyanazon csoport egy másik egységének vezetésében részt vevő igazgatók hírnevét és tapasztalatát értékelik. Tájékoztatniuk kell egymást minden olyan információról, amely a részvényesek alkalmasságával és az igazgatók hírnevével és tapasztalatával kapcsolatos, ha az fontossággal bír más, az engedélyezés megadásában érintett illetékes hatóságok számára, valamint a működési feltételeknek való megfelelés folyamatban lévő felmérése számára.

III. CÍM

A VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉGET SZABÁLYOZÓ FELTÉTELEK

1. fejezet

A pénzügyi felügyelet elvei és módszerei

1. szakasz

Illetékes hatóságok és általános szabályok

15. cikk

Illetékes hatóságok és felügyeletük tárgya

(1) A viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi felügyelete, beleértve az általa akár fiókirodákon keresztül, akár a szolgáltatásnyújtás szabadsága révén végzett tevékenységeket, a saját tagállam kizárólagos felelőssége.

Ha a saját tagállam illetékes hatóságainak okuk van úgy vélekedni, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás tevékenységei kihatással lehetnek pénzügyi megbízhatóságára, tájékoztatniuk kell a viszontbiztosítási vállalkozás saját tagállamának illetékes hatóságait. Az utóbbi hatóságoknak kell meghatározniuk, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás betartja-e az ebben az irányelvben rögzített prudenciális szabályokat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi felügyelet tartalmazza az ellenőrzést, a viszontbiztosítási vállalkozás egész üzleti tevékenységét illetően, tőkemegfelelésének állapotára, a biztosítástechnikai tartalékok képzésére és az azokat fedező eszközökre vonatkozóan, a közösségi szinten elfogadott rendelkezések szerint a saját tagállamokban meghatározott szabályok és követett módszerekkel összhangban.

(3) A viszontbiztosítási vállalkozás saját tagállama nem utasíthat el egy visszaengedményezési szerződést, amelyet a viszontbiztosítási vállalkozás egy, ennek az irányelvnek megfelelően engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozással vagy egy, a 73/239/EGK vagy a 2002/83/EK irányelvekkel összhangban engedélyezett biztosítási vállalkozással kötött, olyan okok miatt, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a viszontbiztosítási vállalkozás vagy a biztosítási vállalkozás pénzügyi megbízhatóságához.

2005. június 7., kedd

(4) A saját tagállam illetékes hatóságainak meg kell követelniük minden viszontbiztosítási vállalkozástól azt, hogy rendezett adminisztrációs és számviteli eljárásokkal és megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzenek.

16. cikk

Másik tagállamban létrehozott fiókirodák felügyelete

A fiókiroda tagállamának rendelkeznie kell arról, hogy amikor egy viszontbiztosítási vállalkozás, amely egy másik tagállamban engedélyezett, egy fiókirodán keresztül végez tevékenységet, a saját tagállam illetékes hatóságai megtehetik, hogy miután előzőleg tájékoztatták a fiókiroda tagállamának illetékes hatóságait, saját maguk, vagy az általuk erre a célra kinevezett személyeken keresztül végzik el a vállalkozás pénzügyi felügyelete számára szükséges információk helyszíni ellenőrzését. A fiókiroda tagállamának hatóságai részt vehetnek ebben az ellenőrzésben.

17. cikk

Számviteli, prudenciális és statisztikai információk: Felügyeleti hatáskörök

(1) Minden tagállamnak meg kell követelnie minden viszontbiztosítási vállalkozástól, amelyek tevékenységvégzésének központja a területükön van, hogy éves beszámolót állítsanak össze, amely foglalkozik minden műveletípussal, pénzügyi helyzetével és tőkemegfelelésével.

(2) A tagállamoknak meg kell követelniük azoktól a viszontbiztosítási vállalkozásoktól, amelyek tevékenységvégzésének központja a területükön van, hogy jövedelmeikről időszakosan beszámoljanak, azokkal a statisztikai dokumentumokkal együtt, amelyek a felügyelet céljaira szükségesek. Az illetékes hatóságoknak el kell egymást látniuk mindazokkal a dokumentumokkal és információkkal, amelyek a felügyelet céljaira hasznosak.

(3) Minden tagállamnak meg kell tennie minden szükséges lépést annak biztosítására, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az azoknak a viszontbiztosítási vállalkozásoknak a felügyeletéhez szükséges hatáskörökkel és eszközökkel, amelyek tevékenységvégzési központja a területükön van, beleértve az ezeken a területeken kívül folytatott üzleti tevékenységeket,

Ezen belül, az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük a következőkre:

- a) részletes vizsgálatokat lefolytatni egy viszontbiztosítási vállalkozás helyzetére és üzleti tevékenységének egészére vonatkozóan, többek között információk gyűjtésével, vagy a viszontbiztosítási vagy visszaengedményezési üzletre vonatkozó dokumentumok benyújtásának megkövetelésével, valamint helyszíni vizsgálatok elvégzésével a viszontbiztosítási vállalkozás helyiségeiben.
- b) meghozni mindazokat az intézkedéseket a viszontbiztosítási vállalkozással, igazgatóval vagy ügyvezetőivel vagy az azt ellenőrző személyekkel kapcsolatban, amelyek helyénvalóak és szükségesek az arról való gondoskodáshoz, hogy annak a viszontbiztosítási vállalkozásnak az üzleti tevékenysége továbbra is megfeleljen azoknak a törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási rendelkezéseknek, amelyeket a viszontbiztosítási vállalkozásnak minden egyes tagállamban be kell tartania.
- c) gondoskodni arról, hogy azokat az intézkedéseket végrehajtsák, szükség esetén kényszerítéssel, és alkalmasint jogi csatornákon keresztül.

A tagállamok hozhatnak olyan rendelkezéseket is, hogy az illetékes hatóságoknak be kell szerezniük a közvetítőknél lévő szerződésekkel kapcsolatos információkat.

18. cikk

Portfólió átadása

A nemzeti jogban meghatározott feltételek szerint minden tagállamnak engedélyeznie kell azoknak a viszontbiztosítási vállalkozásoknak a számára, amelyek tevékenységvégzési központja a területükön van, hogy szerződés-portfóliójuk egy részét vagy egészét – beleértve azokat, amelyeket a telepedési jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadság szerint kötöttek meg – egy a Közösség területén létrejött elfogadó irodának, ha az elfogadó iroda saját tagállamának illetékes hatóságai igazolják, hogy az átadás figyelembevételével együtt az utóbbi rendelkezik a 3. fejezetben említett, szükséges szavatoló tőkével.

2. szakasz

Befolyásoló részesedések

19. cikk

Befolyásszerzések

A tagállamoknak meg kell követelniük bármely természetes vagy jogi személytől, amely közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést kíván birtokolni egy viszontbiztosítási vállalkozásban, hogy előbb tájékoztassa a saját tagállam illetékes hatóságait, a szándékolt részesedés mértékének megjelölésével. Ennek a személynek hasonlóképpen tájékoztatnia kell a saját tagállam illetékes hatóságait, ha befolyásoló részesedését olyan mértékben kívánja megnövelni, hogy az általa birtokolt szavazati jogokban vagy a tőkében képviselt arány elérje vagy meghaladja a 20 %-ot, a 33 %-ot vagy az 50 %-ot, vagy oly módon, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás a leányvállalatává válna.

A saját tagállam illetékes hatóságainak legfeljebb három hónap áll a rendelkezésére az első számozatlan bekezdésben előírt értesítés időpontjától számítva ahhoz, hogy egy ilyen tervvel szemben ellenvetést tegyenek, amennyiben a viszontbiztosítási vállalkozás józan és körültekintő menedzselésének szükségességére való tekintettel nincsenek megelégedve az első számozatlan bekezdésben említett személy képzettségével. Ha nincs ellenvetésük a kérdéses tervvel szemben, meghatározhatnak egy maximális időszakot annak megvalósítására.

20. cikk

Befolyásszerzések pénzügyi vállalkozások részéről

Ha a 19. cikkben említett részesedések befolyásszerzője biztosítási vállalkozás, viszontbiztosítási vállalkozás, hitelintézet vagy befektetési cég, amelyet egy másik tagállamban engedélyeztek, vagy az anyavállalat ilyen jogalany, vagy az ilyen jogalanyt ellenőrző természetes vagy jogi személy az, és ha a befolyásszerzés eredményeként az a vállalkozás, amelyben a befolyásszerző részesedést kíván szerezni, a befolyásszerző leányvállalatává válna, vagy ellenőrzése alá kerülne, a befolyásszerzés értékelésének a 14. cikkben említett előzetes konzultáció tárgyát kell képeznie.

21. cikk

Elidegenítések

A tagállamoknak meg kell követelniük bármely természetes vagy jogi személytől, amely közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést kíván birtokolni egy viszontbiztosítási vállalkozásban, hogy előbb tájékoztassa a saját tagállam illetékes hatóságait, a szándékolt részesedés mértékének megjelölésével.

Ennek a személynek hasonlóképpen tájékoztatnia kell a saját tagállam illetékes hatóságait, ha befolyásoló részesedését olyan mértékben kívánja csökkenteni, hogy az általa birtokolt szavazati jogok vagy tőke aránya 20 %, 33 % vagy 50 % alá csökken, vagy oly módon, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás többé nem lenne a leányvállalata.

22. cikk

Tájékoztatás az illetékes hatóság számára a viszontbiztosítási vállalkozás részéről

Amint tudomást szereznek azokról, a viszontbiztosítási vállalkozásoknak tájékoztatniuk kell saját tagállamaik illetékes hatóságait minden olyan befolyásszerzésről vagy elidegenítésről tőkéjükben való részesedésekkel kapcsolatban, amelyek révén a részesedések a 19. és a 21. cikkben említett küszöbértékek bármelyikét meghaladják vagy az alá kerülnek.

2005. június 7., kedd

Emellett legalább évente egyszer tájékoztatniuk kell azokat a befolyásoló részesedést birtokoló részvényesek és tagok nevééről és ezeknek a részesedéseknek a mértékéről, ahogyan azt például a részvényesek vagy a tagok éves közgyűlésén, vagy a tőzsdén jegyzett társaságokra vonatkozó szabályozásoknak megfelelően kapott információk mutatják.

23. cikk

Holdings minősítése: Az illetékes hatóság jogköre

A tagállamoknak meg kell követelniük, hogy amikor a 19. cikkben említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűleg ellentétben áll a viszontbiztosítási vállalkozás körülményeitől és józan működtetésével, a saját tagállam illetékes hatóságai meg hozzák a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy ennek a helyzetnek véget vessenek. Az ilyen intézkedések jelenthetnek például rendelkezéseket, szankciókat az igazgatókkal és az ügyvezetőkkel szemben, vagy a kérdéses részvényesek vagy tagok által birtokolt részvényekhez fűződő szavazati jogok felfüggesztését.

Hasonló intézkedéseket kell alkalmazni azokra a természetes és jogi személyekre, amelyek nem tartják be azt a kötelezettségüket, hogy a 19. bekezdés szerint megkövetelt tájékoztatást megadják. Ha befolyásszerzés történik az illetékes hatóságok ellenkezése ellenére, a tagállamnak – függetlenül bármely más, meghozandó szankciótól – rendelkeznie kell vagy a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánításáról, vagy semmissé nyilvánításuk lehetővé tételéről.

3. szakasz

Szakmai titoktartás és információcserék

24. cikk

Kötelezettségvállalás

(1) A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy minden olyan személyt, aki az illetékes hatóságok számára dolgozik vagy dolgozott, valamint a könyvvizsgálókat és az illetékes hatóság nevében eljáró szakértőket, kötelezni kell a szakmai titoktartásra.

Ennek a kötelezettségvállalásnak megfelelően semmilyen, a köteleseik teljesítése során kapott bizalmas információt nem hozhatnak semmiféle személy vagy hatóság tudomására, kivéve az összegző és az összesített formát, ahol az egyedi viszontbiztosítási vállalkozások nem azonosíthatók be, a büntetőjog hatálya alá tartozó ügyek sérelme nélkül.

(2) Amikor azonban a viszontbiztosítási vállalkozásra a csődöt már kimondták, vagy kényszerfelszámolásra kerül, a vállalkozás megmentésével kapcsolatos próbálkozásokban résztvevő harmadik feleket nem érintő bizalmas információ megismertethető a polgári vagy a kereskedelmi jog szerinti eljárásokban.

25. cikk

Információcsere a tagállamok illetékes hatóságai között

A 24. cikk nem akadályozhatja meg a különféle tagállamok illetékes hatóságait abban, hogy a viszontbiztosítási vállalkozásokra alkalmazandó irányelvekkel összhangban információkat cseréljenek. Az ilyen információk a 24. cikkben a szakmai titoktartásra meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak.

26. cikk

Együttműködési megállapodások harmadik országokkal

A tagállamok csak akkor köthetnek olyan együttműködési megállapodásokat, amelyek információcserét biztosítanak harmadik országok illetékes hatóságaival vagy harmadik országok hatóságaival vagy testületeivel, ahogyan azt a 28. cikk (1) és (2) bekezdései meghatározzák, ha a felfedett információra a szakmai titoktartásra legalább az ebben a szakaszban említett egyenértékű garanciák vonatkoznak. Az ilyen információcserének az említett hatóságok vagy testületek felügyeleti feladatának teljesítését kell szolgálnia.

2005. június 7., kedd

Amikor az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett beleegyezése nélkül, akik azt felfedték, és értelemszerűen egyedül azokra a célokra adható ki, amelyekhez azok a hatóságok a beleegyezésüket adták.

27. cikk

A bizalmas információ felhasználása

Azok az illetékes hatóságok, amelyek a 24. és a 25. cikk szerinti bizalmas információt kapják, csak köteleseik teljesítése során használhatják fel azokat.

- a) Annak ellenőrzésére, hogy a viszontbiztosítás üzleti tevékenységének felvételét szabályozó feltétellel teljesülnek-e, és megkönnyítsék az ilyen üzleti tevékenység végzésének ellenőrzését, különös tekintettel a biztosítástechnikai tartalékok, a szavatoló tőke, az adminisztrációs és számviteli eljárások és a belső ellenőrzési mechanizmusok ellenőrzésére.
- b) szankciók kiszabására,
- c) az illetékes hatóságok határozataival szembeni igazgatási fellebbezésekhez, vagy
- d) bírósági eljárásokban, amelyeket az 53. cikk szerint, vagy olyan speciális rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket ez az irányelv, vagy más, a biztosítási és a viszontbiztosítási vállalkozásokkal kapcsolatos irányelvek írtak elő.

28. cikk

Információcsere más hatóságokkal

(1) A 24 és 27. cikkek akkor nem akadályozzák az információcserét ugyanazon tagállamon belül, amikor több illetékes hatóság létezik, vagy pedig a tagállamok között, az illetékes hatóságok között, és:

- a) A hitelintézetek és más pénzügyi szervezetek hivatalos felügyeletéért felelős hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok,
- b) A biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek, és
- c) a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatát elvégző személyek,

felügyeleti funkcióik ellátása során, vagy a kényszerfelszámolási eljárásokat lebonyolító testületeknek a számára vagy garanciaalapoknak történő felfedés, a köteleseik teljesítéséhez szükséges információk mértékében. Az ilyen hatóságok, testületek és személyek által megkapott információk a 24. cikkben a szakmai titoktartásra meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak.

(2) A 24-27. cikkektől eltérően a tagállamok engedélyt adhatnak az információcserére az illetékes hatóságok és a következők között:

- a) a biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek felügyeletéért felelős hatóságok, vagy

2005. június 7., kedd

- b) a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatával megbízott személyek irányításáért felelős hatóságok, vagy
- c) a biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások független aktuáriusai, akik ezeknek a vállalkozásoknak a jogi felügyeletét végzik, és azok a testületek, amelyek az ilyen aktuáriusok irányításáért felelnek.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek az első számozatlan bekezdésben szereplő lehetőséget választják, meg kell követelniük, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- a) ennek az információcserének az első számozatlan bekezdésben említett irányítás vagy törvényes felügyelet elvégzésének célját kell szolgálnia;
- b) az ebben az összefüggésben kapott információk a 24. cikkben a szakmai titoktartásra meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak.
- c) amikor az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett beleegyezése nélkül, akik azt felfedték, és értelemszerűen egyedül azokra a célokra adható ki, amelyekhez azok a hatóságok a beleegyezésüket adták.

A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak, személyeknek és testületeknek a nevét, amelyek ennek a bekezdésnek az alapján információkat kaphatnak.

(3) A 24-27. cikkektől eltérően a tagállamok a pénzügyi rendszer stabilitásának, ezen belül integritásának megerősítése céljából engedélyezhetik az információcserét az illetékes hatóságok és a törvény alapján a társasági jog megsértésének feltárásáért és kivizsgálásáért felelős hatóságok vagy testületek között.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek az első számozatlan bekezdésben szereplő lehetőséget választják, meg kell követelniük, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- a) ennek az információnak az első számozatlan bekezdésben említett feladat teljesítésének célját kell szolgálnia;
- b) az ebben az összefüggésben kapott információk a 24. cikkben a szakmai titoktartásra meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak.
- c) Amikor az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett beleegyezése nélkül, akik azt felfedték, és értelemszerűen egyedül azokra a célokra adható ki, amelyekhez azok a hatóságok a beleegyezésüket adták.

Amikor egy tagállamban az első számozatlan bekezdésben említett hatóságok vagy testületek a feltárás vagy a kivizsgálás feladatát, konkrét illetékességükre való tekintettel, olyan személyek segítségével végzik el, akiket erre a célra neveztek ki és nem a közületi szektor alkalmazottai, az első számozatlan bekezdésben az információk cseréjére biztosított lehetőség kiterjeszhető az ilyen személyekre, a második számozatlan bekezdésben előírt feltételek szerint.

A második számozatlan bekezdés utolsó francia bekezdésének végrehajtása érdekében az első számozatlan bekezdésben említett hatóságoknak vagy testületeknek közölniük kell az információt megadó illetékes hatóságokkal azoknak a személyeknek a nevét és pontos feladatkörét, akiknek azt megküldték.

A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak vagy testületeknek a nevét, amelyek ennek a bekezdésnek az alapján információkat kaphatnak.

29. cikk**Információk átadása a központi bankoknak és a monetáris hatóságoknak**

Ez a szakasz nem tiltja meg, hogy az illetékes hatóság a központi bankoknak és más, hasonló funkciókkal rendelkező testületeknek, mint monetáris hatóságoknak, és szükség szerint más, a fizetési rendszerek irányításáért felelős közjogi hatóságoknak információkat adjanak át, feladataik teljesítéséhez. Nem tiltja meg az ilyen hatóságoknak vagy testületeknek, hogy az illetékes hatóságoknak az ilyen információt, ahogyan arra szükségük lehet a 27. cikk céljaira.

Az ebben az összefüggésben kapott információk a szakmai titoktartásra ebben a szakaszban meghatározott feltételek hatálya alá tartoznak.

30. cikk

Információ felfedése a pénzügyi jogszabályokért felelős államigazgatási szervek számára

A 24. és a 27. cikkektől eltérően a tagállamok – a jog által meghatározott bizonyos rendelkezések szerint – engedélyezhetik bizonyos információk közlését a hitelintézetek, pénzügyi intézmények, befektetési szolgáltatások és a biztosítási vagy a viszontbiztosítási vállalkozások felügyeletéért felelős központi államigazgatási szerveik más főosztályaival és az ezeknek a főosztályoknak a nevében eljáró felügyelőkkel.

Az ilyen felfedésekre azonban csak akkor kerülhet sor, ha az a prudenciális ellenőrzéssel kapcsolatos okok miatt szükséges.

A tagállamoknak azonban rendelkezniük kell arról, hogy a 25. és a 28. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapott és a 16. cikkben említett helyszíni ellenőrzés révén szerzett információkat sohasem szabad az ebben a cikkben említett esetekben kiadni, kivéve, ha ehhez az információkat kiadó illetékes hatóságok, vagy annak a tagállamnak az illetékes hatóságai, ahol a helyszíni vizsgálat történt, kifejezetten hozzájárulnak.

4. szakasz

A könyvvizsgálók kötelességei

31. cikk

A könyvvizsgálók kötelességei

(1) A tagállamoknak legalább arról gondoskodniuk kell, hogy bármely, a 84/253/EGK irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően engedélyezett személy, aki egy viszontbiztosítási vállalkozásban a 78/660/EGK irányelv⁽²⁾ 51. cikke, a 83/349/EGK irányelv 37. cikke vagy a 85/611/EGK irányelv⁽³⁾ 31. cikke szerinti, vagy más kötelező feladatot teljesít, köteles azonnal jelenteni az illetékes hatóságoknak az arra a vállalkozásra vonatkozó bármely olyan tényt vagy határozatot, amelyről annak a feladatnak a végzése során tudomást szerzett, ha az valószínűsíthetően:

- a) azoknak a törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási rendelkezéseknek a súlyos megsértését jelenti, amelyek az engedélyezést szabályozó feltételeket határozzák meg, vagy amelyek kifejezetten a biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozások tevékenységének végzését szabályozzák, vagy
- b) hatással vannak a viszontbiztosítási vállalkozás folyamatos működésére, vagy
- c) a beszámoló hitelesítésének visszautasításához vagy fenntartások kifejezésre juttatásához vezet.

Annak a személynek kötelessége az is, hogy bármely olyan tényt vagy döntést jelentsen, amelyről az első számozatlan bekezdésben leírt feladat végzése során szerzett tudomást egy olyan vállalkozásnál, amely a viszontbiztosítási vállalkozással ellenőrzési viszony eredményeként szoros kapcsolatban van, amelyen belül a fent említett feladatot végezte.

2) Az illetékes hatóságok tájékoztatása, a 84/253/EGK irányelv által felhatalmazott személyek részéről bármely, az (1) bekezdésben említett, fontos tényről vagy döntésről nem jelenti az információ felfedésével kapcsolatos valamely, szerződés, vagy valamely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezés által megszabott korlátozás megszegését, és nem von maga után semmiféle kötelezettséget ezeknek a személyeknek a számára.

2. fejezet

A biztosítástechnikai tartálékokra vonatkozó szabályok

32. cikk

A biztosítástechnikai tartalék létrehozása

(1) A saját tagállamnak meg kell követelnie minden viszontbiztosítási vállalkozástól, hogy megfelelő biztosítástechnikai tartalékokat hozzanak létre üzleti tevékenységük egészére.

⁽¹⁾ A 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik irányelv, amely a számviteli bizonylatok kötelező könyvvizsgálatának elvégzéséért felelős személyek jóváhagyásáról szóló szerződés (HL L 126., 1984.5.12., 20. o.) 54. cikk (3) bekezdés g) pontján alapul.

⁽²⁾ A 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik irányelv, amely az egyes vállalat típusok éves beszámolóiról szóló szerződés (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.) 54. cikk (3) bekezdés g) pontján alapul. Az irányelvet legutóbb a 2003/51/EK irányelv módosította.

⁽³⁾ Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1985. december 20-i 85/611/EGK irányelv (HL L 375., 1985.12.31., 3. o.). Az irányelvet legutóbb a 2003/51/EK irányelv módosította.

2005. június 7., kedd

Az ilyen biztosítástechnikai tartalékok összegét a 91/674/EGK irányelvben meghatározott szabályokkal összhangban kell megállapítani. Értelemszerűen, a saját tagállam meghatározhat konkrétabb szabályokat a 2002/83/EK irányelv 20. cikkével összhangban.

(2) A tagállamok nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be bruttó tartalékolási rendszert, amely megköveteli, hogy a meg nem szolgált díjbevételek és a fennálló követelésekre képzett tartalékok fedezésére használt eszközök zálogjoggal való megterhelését, amikor azt egy ennek az irányelvnek megfelelően engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozás, vagy egy a 73/239/EGK irányelvnek vagy a 2002/83/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett biztosítási vállalkozás viszontbiztosítja.

(3) Ha a székhely szerinti tagállam engedélyezi, hogy bármilyen technikai intézkedést olyan viszontbiztosítókkal szembeni követeléssel fedezzenek, akiket nem ezen irányelv alapján ellenőriznek, vagy olyan biztosítótársaságokkal, akiket nem a 73/239/EGK vagy a 2002/83/EK irányelvek alapján ellenőriznek, akkor a székhely szerinti tagállam határozza meg az **ilyen követelések elfogadásának feltételeit**.

33. cikk

Kiegyenítési tartalékok

(1) A saját tagállamnak meg kell követelnie minden viszontbiztosítási vállalkozástól, amely a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában a 14. osztályba tartozó kockázatok viszontbiztosításával foglalkozik, hogy hozzon létre egy kiegyenítési tartalékot az esetleges biztosítástechnikai hiány vagy átlagon felüli követelésarány kiegyensúlyozására abban az osztályban, bármely pénzügyi évben.

(2) A kiegyenítési tartalékot a hitelezés viszontbiztosítási tevékenységeire a megállapított szabályokkal összhangban a saját tagállamnak kell kiszámítania, annak a négy, egyenértékűnek tekintendő módszernek egyikével összhangban, amelyeket a 73/239/EGK irányelv mellékletének D pontja ismertet.

(3) A saját tagállam mentesítheti a viszontbiztosítási vállalkozásokat a kiegyenítési tartalék megképzésének kötelessége alól hitelbiztosítási üzletág viszontbiztosítására, amikor a hitelbiztosítás viszontbiztosítása tekintetében a díjbevételek vagy az esedékes hozzájárulások kevesebb mint 4 %-át jelentik a nekik járó díjbevételeknek vagy hozzájárulásoknak és kevesebbet tesznek ki 2 500 000 EUR-nál.

(4) A saját tagállam megkövetelheti, hogy minden viszontbiztosítási vállalkozás hozzon létre kiegyenítési tartalékot a hitelezés viszontbiztosításán kívüli kockázati osztályok számára. A kiegyenítési tartalékokat a saját tagállam által meghatározott szabályoknak megfelelően kell kiszámítani.

34. cikk

A biztosítástechnikai tartalékokat fedező eszközök

(1) **A székhely szerinti tagállam előírja minden viszontbiztosítási vállalkozás számára, hogy a 33. cikkben említett biztosítástechnikai és kiegyenítési tartalékok fedezetéül szolgáló eszközöket a következő szabályokkal összhangban fektesse be:**

- a) az eszközök figyelembe veszik a viszontbiztosítási vállalkozás által végrehajtott tevékenység típusát, különösen a várható kártérítésiigény-kifizetések természetét, összegét és futamidejét, oly módon, hogy biztosítsák a megfelelőséget, a likviditást, a biztonságot, a nyereségességet és a befektetéseknek való megfelelést;

2005. június 7., kedd

- b) a viszontbiztosítási vállalkozás biztosítja az eszközök sokféleségét és megfelelő elosztását, amely lehetővé teszi az intézet számára, hogy megfelelően reagáljon a változó gazdasági körülményekre, különösen a pénzügyi piacok és az ingatlanpiacok fejleményeire vagy nagy hatású, katasztrofális eseményekre. Az intézetnek fel kell mérnie a rendszertelen piaci körülmények által az eszközeire gyakorolt hatást, hogy csökkentse az ilyen hatást;
- c) olyan eszközökbe történő befektetést, amelyeket nem bocsátanak értékesítésre, minden körülmények között ésszerű szinten kell tartani;
- d) a származékos pénzügyi eszközökbe történő befektetés mindaddig lehetséges, amíg azok hozzájárulnak a befektetési kockázat csökkentéséhez vagy elősegítik a hatékony portfóliókezelést. Ezek értékét körültekintően, az alapul szolgáló eszközök figyelembevételével kell meghatározni, és bele kell számítani az intézet eszközeinek értékelésébe. Az intézet kerüli a csak az egyik részt vevő fél vagy származékos művelet által jelentett túlzott kockázatot;
- e) biztosítani kell, hogy az eszközök megfelelő mértékben változatosak legyenek, oly módon, hogy elkerüljék a túlzott mértékű függést egy adott eszköztől, kibocsátótól vagy vállalatcsoporttól, illetve összességében a kockázat felhalmozódását a portfólióban. Azonos kibocsátó vagy azonos csoporthoz tartozó kibocsátók által kibocsátott eszközökbe történő befektetés nem jelent túlzott kockázati koncentrációt az intézet számára.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem alkalmazzák az e) pontban említett követelményeket államkötvényekbe történő befektetéskor.

(2) A tagállamok nem írják elő a területükön székhellyel rendelkező viszontbiztosítási vállalkozások számára, hogy bizonyos típusú eszközökbe fektessenek be.

(3) A tagállamok nem írják elő semmilyen előzetes jóváhagyási vagy rendszeres értesítési kötelezettséget a területükön székhellyel rendelkező viszontbiztosítási vállalkozások befektetési döntései tekintetében vagy a befektetésekért felelős személy számára.

(4) Az (1)-(3) bekezdésben foglalt rendelkezések ellenére, a székhely szerinti tagállam előírhatja a területén központtal rendelkező valamennyi viszontbiztosítási vállalkozás számára a következő mennyiségi szabályokat, feltéve, hogy azok prudenciálisan megalapozottak:

- a) 30 %-ban kell korlátozni a bruttó biztosítástechnikai tartalékok befektetését olyan pénznemekbe, amelyek nem azonosak azzal a pénznemmel, amelyben a biztosítástechnikai tartalékot megállapították;
- b) 30 %-ban kell korlátozni a bruttó biztosítástechnikai tartalékok befektetését olyan részvényekbe és más, részvényként, kötvényként, kölcsönkötelezvényként kezelt átruházható értékpapírokba, amelyek nem bocsáthatók értékesítésre szabályozott piacokon;
- c) a székhely szerinti tagállam előírhatja minden viszontbiztosítási vállalkozás számára, hogy bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legfeljebb 5 %-át fektetheti be részvényekbe és más, részvényként, kötvényként, kölcsönkötelezvényként kezelt átruházható értékpapírokba, illetve egyéb, ugyanazon intézettől származó pénz- és tőkepiaci eszközökbe, továbbá, bruttó biztosítástechnikai tartalékainak legfeljebb 10 %-át fektetheti be részvényekbe és más, részvényként, kötvényként, kölcsönkötelezvényként kezelt átruházható értékpapírokba, illetve olyan intézetektől származó egyéb pénz- és tőkepiaci eszközökbe, amelyek ugyanazon csoport tagjai.

(5) Ezenkívül, a székhely szerinti tagállam megállapíthat részletesebb szabályokat a különleges célú biztosítási eszközökből származó kifizetetlen összegeknek az e cikk szerinti biztosítástechnikai tartalékok számára fedezetet biztosító eszközökként történő felhasználásának feltételeire vonatkozóan.

2005. június 7., kedd

3. fejezet

A szavatoló tőkére és a biztonsági tőkére vonatkozó szabályok

1. szakasz

A rendelkezésre álló szavatoló tőke

35. cikk

Általános szabály

Minden tagállamnak meg kell követelnie minden viszontbiztosítási vállalkozástól, amelynek tevékenység-végzési központja a területén van, hogy mindenkor megfelelő szavatoló tőkével rendelkezzen egész üzleti tevékenységére, amely legalább az ebben az irányelvben foglalt követelményekkel egyenlő.

36. cikk

Elfogadható tételek

(1) A rendelkezésre álló szavatoló tőkének a viszontbiztosítási vállalkozás eszközeiből kell állnia, amelyeket nem terhelnek előrelátható kötelezettségek, minusz az esetleges immateriális tételek, amelyek tartalmazzák:

- a) a befizetett részvénytőkét vagy – a kölcsönös viszontbiztosítási vállalkozás esetében – a tényleges indulótőkét plusz a tagok olyan számláit, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:
 - i. az alapító okiratnak és az alapszabálynak ki kell mondania, hogy ezekről a számlákról kifizetések a tagoknak csak olyan mértékben teljesíthetők, hogy az ne eredményezze a szavatoló tőkének a megkövetelt szint alá esését, vagy – a vállalkozás felszámolása esetén – ha a vállalkozás többi adósságait már rendezték;
 - ii. az alapító okiratnak és az alapszabálynak ki kell mondania, hogy minden, az i) pontban említett kifizetés tekintetében, a tagság egyéni megszüntetésének esetét kivéve, az illetékes hatóságokat értesíteni kell legalább egy hónappal előre, és a kifizetés megtiltható abban az időszakban;
 - iii. az alapító okirat és az alapszabály vonatkozó rendelkezései csak azután módosíthatók, hogy az illetékes hatóságok kijelentették, miszerint nincs ellentétük a módosítással kapcsolatban, az i. és ii. pontokban megállapított kritériumok sérelme nélkül;
- b) a kötelező és szabad tartalékok, amelyek nem felelnek meg a konzorciális felelősségnek **vagy amelyeket kiegyenlítési tartaléknak sorolnak be;**
- c) a kifizetendő osztalékok levonása utáni, átvitt nyereséget és veszteséget.

(2) A rendelkezésre álló szavatoló tőkét csökkenteni kell a közvetlenül a viszontbiztosítási vállalkozás birtokában lévő saját részvények összegével.

Azoknál a viszontbiztosítási vállalkozásoknál, amelyek a fennálló követelésekre szóló nem-életbiztosítás biztosítástechnikai tartalékaikat diszkontálják vagy csökkentik, hogy figyelembe vegyék a befektetési jövedelmet, ahogyan azt a 91/674/EGK irányelv 60. cikkének (1) bekezdésének g) pontja megengedi, a rendelkezésre álló szavatoló tőkét csökkenteni kell a diszkontálatlan biztosítástechnikai tartalékok vagy a levonások előtti, a beszámolóhoz fűzött megjegyzésekben közzétett biztosítástechnikai tartalékok és a diszkontált vagy a levonások utáni biztosítástechnikai tartalékok különbségével. Ezt a korrekciót minden, a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt kockázatra el kell végezni, kivéve az annak a mellékletnek az 1. és 2. osztályainál felsorolt kockázatokra. A melléklet 1. és 2. osztályától különböző osztályokra nem kell korrekciót végezni a biztosítástechnikai tartalékokban bennefoglalt annuitások diszkontálásáról.

2005. június 7., kedd

Az 1. és 2. számozatlan bekezdésben szereplő levonásokon kívül a rendelkezésre álló szavatoló tőkét a következő tételekkel kell csökkenteni:

- a) részesedések, amelyekkel a viszontbiztosítási vállalkozás a következő jogalanyokban rendelkezik:
- i. biztosítási vállalkozások a 73/239/EKG irányelv 6. cikke, a 2002/83/EK irányelv 4. cikke vagy a 98/78/EK irányelv 1. cikkének b) pontja értelmében,
 - ii. viszontbiztosítási vállalkozások ennek az irányelvnek a 3. cikke vagy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása a 98/78/EK irányelv 1. cikkének (l) bekezdése értelmében,
 - iii. biztosítási holdingtársaságok, a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja értelmében,
 - iv. hitelintézetek és pénzügyi intézmények a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében,
 - v. befektetési cégek és pénzügyi intézmények az értékpapírok területén nyújtott befektetési szolgáltatásokról szóló 1993. május 10-i 93/22/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdése és a befektetési cégek és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló 1993. március 15-i 93/6/EKG tanácsi irányelv⁽²⁾ 1. cikkének (4) és (7) bekezdése értelmében;
- b) a következő tételek mindegyike, amelyek a viszontbiztosítási vállalkozás birtokában vannak az a) pontban meghatározott olyan jogalanyok tekintetében, amelyekben részesedést birtokol:
- i. a (4) bekezdésben említett instrumentumok,
 - ii. a 2002/83/EK irányelv 27. cikkének (3) bekezdésében említett instrumentumok,
 - iii. hátrasorolt követelések és a 2000/12/EK irányelv 35. cikkében és 36. cikkének (3) bekezdésében említett instrumentumok.

Amikor egy másik hitelintézet, befektetési cég, pénzügyi intézmény, biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás vagy biztosítási holdingtársaság részvényeit ideiglenesen birtokolják, egy pénzügyi segítségnyújtási művelet keretében, amely azt célozza, hogy egy jogalanyt átszervezzenek és megmentsenek, az illetékes hatóság eltekinthet a csökkentéssel kapcsolatos, a negyedik számozatlan bekezdés a) és b) pontjai alatt említett rendelkezésektől.

A negyedik számozatlan bekezdés a) és b) pontjai alatt említett, a viszontbiztosítási vállalkozás által hitelintézetekben, befektetési cégekben és pénzügyi intézményekben birtokolt tételek levonásának alternatívájaként a tagállamok megengedhetik viszontbiztosítási vállalkozásaiknak, hogy a szükséges változtatásokkal alkalmazzák a 2002/87/EK irányelv I. mellékletének 1., 2. és 3. módszerét. Az 1. módszer (számviteli konszolidáció) csak akkor alkalmazható, ha az illetékes hatóság bízik az integrált vezetésben és a belső ellenőrzésben azokat a jogalanyokat illetően, amelyek bekerülnének a konszolidáció körébe. A választott módszert következetesen kell alkalmazni az idők során.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szavatoló tőkének az ebben az irányelvben leírtak szerinti kiszámításához a 98/78/EK irányelvnek megfelelő kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó, vagy a 2002/87/EK irányelvnek megfelelő kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó viszontbiztosítási vállalkozásoknak nem kell levonniuk a negyedik számozatlan bekezdés a) és b) pontjaiban említett, hitelintézetekben, befektetési cégekben, pénzügyi intézményekben, biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozásokban vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételeket, amelyek a kiegészítő felügyeletbe beletartoznak.

Az ebben a bekezdésben említett részesedések levonásának céljaira a részesedés a 98/78/EK 1. cikkének f) pontjának értelmében vett részesedést jelenti.

⁽¹⁾ HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

(3) A rendelkezésre álló szavatoló tőke a következőkből állhat:

- a) a kumulált elsőbbségi részvénytőke és az alárendelt kölcsöntőke a rendelkezésre álló szavatoló tőke vagy a megkövetelt szavatoló tőke közül a kisebbiknek az 50 %-áig, amelynek legfeljebb 25 %-a fix lejáratú hátrasorolt kölcsönökből vagy meghatározott időre szóló kumulált elsőbbségi részvénytőkéből áll, feltéve, hogy viszontbiztosítási vállalkozás csődje vagy felszámolása esetén vannak olyan, kötelező érvényű megállapodások, amelyek szerint az alárendelt kölcsöntőke vagy az elsőbbségi részvénytőke minden más hitelező követelése után következik, és nem kell visszafizetni mindaddig, amíg az akkor fennálló összes adósságot nem rendezték.

Az alárendelt kölcsöntőkének meg kell felelnie a következő feltételeknek is:

- i. csak a teljes egészében befizetett pénzeszegek vehetők figyelembe;
 - ii. a rögzített lejáratú kölcsönöknél az eredeti futamidőnek legalább öt évnek kell lennie. Legkésőbb a visszafizetés időpontja előtt egy évvel, a viszontbiztosítási vállalkozásnak be kell nyújtania az illetékes hatóságoknak jóváhagyásra egy tervet, amely megmutatja, hogyan tartják fenn vagy érik el a megkövetelt szintet a lejáratkor, kivéve, ha annak mértékét, ahogyan a kölcsönt a rendelkezésre álló szavatoló tőke részeként besorolták, fokozatosan csökkentették, legalább öt éven át, a visszafizetés időpontja előtt. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az ilyen kölcsönök előtörlesztését, feltéve, hogy a kibocsátó viszontbiztosítási vállalkozás ezt kérelmezi, és a rendelkezésére álló szavatoló tőke nem süllyed a megkövetelt szint alá;
 - iii. azok a kölcsönök, amelyek lejáratja nincs rögzítve, csak öt éves felmondással fizethetők vissza, kivéve, ha a kölcsönöket többé nem tekintik a rendelkezésre álló szavatoló tőke összetevőjének, vagy kivéve, hogy az illetékes hatóság előzetes hozzájárulása konkrétan követelmény az előtörlesztéshez. Az utóbbi esetben a viszontbiztosítási vállalkozásnak értesítenie kell az illetékes hatóságokat legalább hat hónappal a javasolt visszafizetés időpontja előtt, megnevezve a rendelkezésre álló szavatoló tőkét és a megkövetelt szavatoló tőkét, mind a visszafizetés előtt, mind azután. Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik a visszafizetést, ha a viszontbiztosítási vállalkozás rendelkezésére álló szavatoló tőke nem süllyed a megkövetelt szint alá;
 - iv. a kölcsönről szóló megállapodás nem tartalmazhat olyan záradékot, amely úgy rendelkezik, hogy meghatározott körülmények között – a viszontbiztosítási vállalkozás felszámolásán kívül – az adósság visszafizetendővé válik a megállapodott visszafizetési időpontok előtt;
 - v. a kölcsönről szóló megállapodás csak azután módosítható, hogy az illetékes hatóságok kijelentették, miszerint nincs ellenvetésük a módosítással kapcsolatban;
- b) a meghatározott lejáratú időpont nélküli értékpapírok és más instrumentumok, beleértve a kumulált elsőbbségi részvényeket, az a) pontban említetteken kívül, a rendelkezésre álló szavatoló tőke vagy a megkövetelt szavatoló tőke közül a kisebbiknek az 50 %-áig, az ilyen értékpapírok és az a) pontban említett alárendelt kölcsöntőke egészére, feltéve, hogy teljesítik a következőket:
- i. nem fizethetők vissza a bemutató kezdeményezésére vagy az illetékes hatóság előzetes beleegyezése nélkül;
 - ii. a kibocsátási szerződésnek képessé kell tennie a viszontbiztosítási vállalkozást arra, hogy a kölcsönre járó kamat fizetését elhalassza;
 - iii. a hitelnyújtónak a viszontbiztosítási vállalkozással szembeni követeléseinek teljes mértékben a nem-hátrasorolt hitelezők követelése után besoroltnak kell lenniük;
 - iv. az értékpapírok kibocsátását szabályozó dokumentumoknak elő kell írniuk az adósság és a kifizetetlen kamat veszteségfedező képességét, miközben lehetővé teszik a viszontbiztosítási vállalkozás számára, hogy üzleti tevékenységét folytassa;
 - v. csak a teljes egészében befizetett pénzeszegek vehetők figyelembe;

2005. június 7., kedd

(4) Kérelemre, amelyet a vállalkozásnak az alátámasztó bizonyítékokkal együtt kell a saját tagállam illetékes hatóságához benyújtania és az illetékes hatóság beleegyezésével, a rendelkezésre álló szavatoló tőke állhat továbbá a következőkből:

- a) a még kifizetetlen részvénytőke vagy eredeti tőke fele, amint a kifizetett rész annak a részvénytőkének vagy tőkének a 25 %-át kiteszi, a rendelkezésre álló szavatoló tőke vagy a megkövetelt szavatoló tőke közül a kisebbiknek az 50 %-áig;
- b) a kölcsönös nem-életbiztosítási vagy kölcsönösségi típusú, változó hozzájárulásokkal működő egyesület esetében minden olyan követelés, amely tagjaival szemben fennáll, kiegészítő hozzájárulás befizetésére a pénzügyi év során, a maximális hozzájárulások és a ténylegesen lehívott hozzájárulások közötti különbség feléig, és egy 50 %-os korláttal a rendelkezésre álló szavatoló tőke vagy a megkövetelt szavatoló tőke közül a kisebbikhez képest. Az illetékes nemzeti hatóságoknak iránymutatásokat kell kidolgozniuk, amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, amelyeknek megfelelően a kiegészítő hozzájárulások elfogadhatók;
- c) bármely rejtett nettó tartalék, amely az eszközök értékeléséből származik, amennyiben az ilyen rejtett nettó eszközök nem kivételes jellegűek.

(5) Emellett, az életbiztosítás viszontbiztosítási tevékenységeire való tekintettel, kérelemre, amelyet a vállalkozásnak az alátámasztó bizonyítékokkal együtt a saját tagállam illetékes hatóságához kell benyújtania és az illetékes hatóság beleegyezésével, a rendelkezésre álló szavatoló tőke állhat a következőkből:

- a) 2009. december 31-ig a vállalkozás jövőbeli nyereségének 50 %-ával egyenlő, de a rendelkezésre álló szavatoló tőke vagy a megkövetelt szavatoló tőke közül a kisebbiknek a 25 %-át meg nem haladó összeg; a jövőbeli nyereségek összege úgy kapható meg, hogy a becsült éves nyereséget megszorozzák egy olyan tényezővel, amely a kötvényes fennmaradó átlagos időszakát képviseli; a használt tényező nem lehet hatnál több; a becsült éves nyereség nem haladhatja meg az utolsó öt pénzügyi évben a 2002/83/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében felsorolt tevékenységeken elért nyereség számtani átlagát.

Az illetékes hatóságok csak akkor egyezhetnek bele abba, hogy ezt az összeget a rendelkezésre álló szavatoló tőkébe bevegység, ha:

- i. aktuáriusi jelentést nyújtanak be az illetékes hatóságokhoz, amely igazolja, hogy ezeknek a nyereségeknek a keletkezése valószínű a jövőben; és
 - ii. amennyiben az (4) bekezdés c) pontjában említett rejtett nettó tartalékokból származó jövőbeli nyereségnek azt a részét nem vették még figyelembe;
- b) amikor a Zillmer-módszert nem használják, vagy amikor, ha használják is, az kevesebb, mint a díjbevételekben foglalt beszerzési költségek, a Zillmer-módszer szerinti vagy részben a Zillmer-módszer szerinti matematikai tartalék és a Zillmer-módszer szerint, a díjbevételekben szereplő beszerzési költségek feltöltésével egyenlő mértékű rátával számolt matematikai tartalék különbsége; ez a szám azonban nem haladhatja meg az életbiztosítási tevékenységek vonatkozó tőkeösszegei és az összes, a Zillmer-módszerre alkalmas kötvényre képzett matematikai tartalékok különbözőzeti összegének 3,5 %-át; a különbséget csökkenti az értékcsökkentésnek nem alávetett, eszközként felvett beszerzési költség összege.

(6) Az (1) – (5) bekezdések módosításait, a rendelkezésre álló szavatoló tőke számára elfogadható elemek technikai korrekcióját indokló fejlemények figyelembevételére az ennek az irányelvnek az 55. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban kell elfogadni.

2. szakasz

A megkövetelt szavatoló tőke

37. cikk

Megkövetelt szavatoló tőke a nem-életbiztosítási viszontbiztosítási tevékenységekre

(1) A megkövetelt szavatoló tőkét vagy az éves díjbevételek vagy hozzájárulások, vagy a követelések átlagos terhe alapján kell meghatározni az előző három pénzügyi évre.

2005. június 7., kedd

Azoknak a viszontbiztosítási vállalkozásoknak az esetében azonban, amelyek lényegében csak egy vagy több hitelezési, vihar-, jégeső- vagy fagykár-kockázatot vállalnak, az utolsó hét évet kell referenciaidőszaknak venni a követelések átlagos terhe szempontjából.

(2) A 40. cikk szerint a megkövetelt szavatoló tőke összegének a (3) és a (4) bekezdésekben meghatározott két eredmény közül a nagyobbikkal kell egyenlőnek lennie.

(3) A díjbevételek alapját az alábbiak szerint kiszámított bruttó díjelőírások vagy hozzájárulások közül a nagyobbik, a bruttó megszolgált díjbevételek vagy hozzájárulások felhasználásával számolják ki.

A díjbevételeket vagy hozzájárulásokat a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt 11., 12. és 13. osztályba tartozó kockázatokra 50 %-kal meg kell növelni.

A díjbevételeket és hozzájárulásokat a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt 11., 12. és 13. osztályokon kívülieknél meg lehet növelni legfeljebb 50 %-kal, konkrét viszontbiztosítási tevékenységekre vagy szerződéstípusokra, ezeknek a tevékenységeknek vagy szerződéseknek a sajátosságaira való tekintettel, az ennek az irányelvnek az 55. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban. A díjbevételeket vagy hozzájárulásokat, amelyek tartalmazzák a viszontbiztosítási üzleti tevékenységgel összefüggő díjbevételekhez vagy hozzájárulásokhoz kapcsolódó költségeket az elmúlt pénzügyi évben, összesíteni kell.

Ebből az összegből aztán le kell vonni az elmúlt pénzügyi évben törölt díjbevételek vagy hozzájárulások teljes összegét, valamint az összesítésbe bekerült díjbevételekhez és hozzájárulásokhoz kapcsolódó adók és járulékok teljes összegét.

Az így kapott összeget két részre kell osztani, ahol az első rész 50 000 000 EUR-ig terjedhet, a második tartalmazza a többletet; ezeknek a részeknek ki kell számítani a 18 %-át és a 16 %-át, és azokat össze kell adni.

Az így kapott összeget be kell szorozni az utolsó három pénzügyi évre vonatkozó összeg tekintetében fennálló aránnyal, amely a visszaengedményezés értelmében behajtható összegek levonását követően a viszontbiztosítási vállalkozás számára fennmaradó, kifizetendő követelések összege és a követelések bruttó összege között áll fenn; ez az arány nem lehet kevesebb 50 %-nál. **A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, az ezen irányelv 46. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.**

Az illetékes hatóságok jóváhagyásával statisztikai módszerek felhasználhatóak a díjbevételek és a hozzájárulások allokálására.

(4) A követelések alapját a következőképpen kell kiszámítani, amihez a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt 11., 12. és 13. osztályba tartozó kockázatok tekintetében a követeléseket, a tartalékokat és a visszanyerést 50 %-kal meg kell növelni.

A követelésekre képzett tartalékokat és a visszanyeréseket a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt 11., 12. és 13. osztályokon kívülieknél meg lehet növelni legfeljebb 50 %-kal, konkrét viszontbiztosítási tevékenységekre vagy szerződéstípusokra, ezeknek a tevékenységeknek vagy szerződéseknek a sajátosságaira való tekintettel, az ennek az irányelvnek az 55. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

A kifizetett követelések összegei, a visszaengedményezőik által viselendő követelések levonása nélkül, az (1) bekezdésben megnevezett időszakokra összesítendő.

Ehhez az összeghez hozzá kell adni az utolsó pénzügyi év végén fennálló követelésekre képzett tartalékok összegét.

2005. június 7., kedd

Ebből az összegből le kell vonni az (1) bekezdésben jelzett időszakok során megvalósított visszanyerések összegét.

Az ezután fennmaradó összegből le kell vonni a fennálló követelésekre képzett, az utolsó, beszámolóval lezárt pénzügyi évet megelőző második pénzügyi év elején megállapított tartalékok összegét. Ha az (1) bekezdésben megállapított referenciaidőszak hét évvel egyenlő, akkor a fennálló követelésekre képzett, az utolsó, beszámolóval lezárt pénzügyi évet megelőző hatodik pénzügyi év elején megállapított tartalékok összegét kell levonni.

Az így kapott összeg egyharmadát vagy egyhetedét – az (1) bekezdésben meghatározott referenciaidőszaktól függően két részre kell osztani, ahol az első rész 35 000 000 EUR-ig terjedhet, és a második tartalmazza a többletet; ezeknek a részeknek ki kell számítani a 26 %-át és a 23 %-át, és azokat össze kell adni.

Az így kapott összeget be kell szorozni az utolsó három pénzügyi évre vonatkozó összeg tekintetében fennálló aránnyal, amely a visszaengedményezés értelmében behajtható összegek levonását követően a viszontbiztosítási vállalkozás számára fennmaradó, kifizetendő követelések összege és a követelések bruttó összege között áll fenn; ez az arány nem lehet kevesebb 50 %-nál. **A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, az ezen irányelv 44b. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.**

Az illetékes hatóságok jóváhagyásával statisztikai módszerek felhasználhatóak a követelések, a tartalékok és a visszanyerések allokálására.

(5) Ha a (2), (3) és (4) bekezdések szerinti kiszámított megkövetelt szavatoló tőke alacsonyabb, mint az előző év megkövetelt szavatoló tőkéje, a megkövetelt szavatoló tőkének legalább egyenlőnek kell lennie az előző év megkövetelt szavatoló tőkéjének azzal az aránnyal való szorzatával, amely az utolsó pénzügyi év végén a fennálló követelésekre képzett biztosítástechnikai tartalékok és az utolsó pénzügyi év elején a fennálló követelésekre képzett biztosítástechnikai tartalékok összege között fennáll. Ezeknek a számításonak a során a biztosítástechnikai tartalékokat a visszaengedményezéssel nettósítva kell kiszámítani, de az arány semmiképpen nem lehet 1-nél több.

(6) A (3) bekezdés hatodik számozatlan bekezdésében és a (4) bekezdés hatodik számozatlan bekezdésének említett részekre alkalmazandó töredékeket egyharmadra kell csökkenteni az egészségbiztosítás viszontbiztosítása esetén, amelynek folytatása az életbiztosításhoz hasonló technikai alapon történik, ha

- a) a fizetett díjbevételeket betegségi táblázatok alapján számítják ki a biztosításban alkalmazott matematikai módszer szerint;
- b) tartalékot képeznek az életkor növekedésére;
- c) többlet-díjbevételt szednek be kellő összegű biztonsági marzs képzése érdekében;
- d) a biztosítási vállalkozás a szerződést legkésőbb a biztosítás harmadik évének vége előtt felmondhatja;
- e) a szerződés a folyó szerződésekre is elrendeli a növekvő díjbevételek vagy a csökkenő kifizetések lehetőségét.

38. cikk

Megkövetelt szavatoló tőke a életbiztosítás viszontbiztosítási tevékenységeire

(1) Az életági viszontbiztosítási tevékenységek tekintetében előírt szavatoló tőkét **ezen irányelv 37. cikkével összhangban kell meghatározni.**

(2) **Az (1) bekezdés ellenére, a székhely szerinti tagállam előírhatja, hogy a 2002/83/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja által érintett, befektetési alapokhoz vagy részesedési szerződésekhez kapcsolódó életbiztosítási tevékenység viszontbiztosítási besorolásai, illetve a 2002/83/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 2. cikke (2) bekezdésének b), c), d) és e) pontjában említett műveletek tekintetében az előírt szavatoló tőkét a 2002/83/EK irányelv 28. cikkével összhangban kell meghatározni.**

2005. június 7., kedd

39. cikk

Megkövetelt szavatoló tőke olyan viszontbiztosítási vállalkozás számára amely nem-életbiztosítási és nem életbiztosítási viszontbiztosítási tevékenységeket párhuzamosan végez

- (1) A saját tagállamnak meg kell követelnie, hogy minden viszontbiztosítási vállalkozásnál, amely mind nem-életbiztosítási, mind életbiztosítási viszontbiztosítási tevékenységet folytat, a rendelkezésre álló szavatoló tőke fedezze a megkövetelt szavatoló tőkét mind a nem-életbiztosítási, mind az életbiztosítási viszontbiztosítási tevékenységekre való tekintettel, amit a 37. és a 38. cikkek szerint kell meghatározni.
- (2) Ha a rendelkezésre álló szavatoló tőke nem éri el az (1) bekezdésben megkövetelt szintet, az illetékes hatóságoknak a 42. és a 43. cikkekben előírt intézkedéseket kell alkalmazniuk.

3. szakasz

Biztonsági tőke

40. cikk

A biztonsági tőke összege

(1) A megkövetelt szavatoló tőke egyharmada, a 37-39. cikkekben megadottak szerint, a biztonsági tőkét alkotja. Ez a tőke a 36. cikk (1)-(3) bekezdésében, és – a saját tagállam illetékes hatóságának beleegyezésével – a (4) bekezdés c) pontjában felsorolt tételekből áll.

(2) A biztonsági tőke nem lehet kevesebb, mint a minimális 3 000 000 EUR.

Bármelyik tagállam rendelkezhet úgy, hogy a céges viszontbiztosítási vállalkozások tekintetében a minimális biztonsági tőke 1 millió EUR-nál ne legyen kevesebb.

41. cikk

A biztonsági tőke összegének felülvizsgálata

(1) Az euróban kifejezett összegeket, ahogyan azokat a 40. cikk (2) bekezdése meghatározza, évente felül kell vizsgálni ...-tól ⁽¹⁾ kezdődően, a valamennyi tagállamot magában foglaló, az Eurostat által publikált európai fogyasztói árindex változásainak figyelembevétele érdekében.

Az összegeket automatikusan adaptálni kell az euróban kifejezett alapösszegnek az abban az indexben abban az időszakban bekövetkezett százalékos változásának megfelelően, amely ennek az irányelvnek a hatálybalépése és a felülvizsgálat időpontja között eltelt, majd fel kell kerekíteni 100 000 EUR többszörösére.

Ha a százalékos változás az utolsó adaptáció óta kevesebb mint 5 %, nem lesz adaptálás.

(2) A Bizottságnak évente tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot a felülvizsgálatról, és az (1) bekezdésben említett adaptált összegekről.

4. fejezet

Nehézségekkel küzdő, vagy szabályszerűtlen helyzetben lévő viszontbiztosítási vállalkozások, és az engedély visszavonása

42. cikk

Nehézségekkel küzdő viszontbiztosítási vállalkozások

(1) Ha egy viszontbiztosítási vállalkozás nem tartja be a 32. cikket, saját tagállamának illetékes hatósága megtilthatja eszközei szabad elidegenítését, miután ezt a szándékát közölte a fogadó tagállamok illetékes hatóságaival.

⁽¹⁾ A 64. cikk (1) bekezdésében meghatározott végrehajtási időpont.

2005. június 7., kedd

(2) A viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi helyzetének helyreállítása érdekében, ahol a szavatoló tőke a 37., 38. és 39. cikkeken megkövetelt minimum alá esett, a saját tagállam illetékes hatóságának meg kell követelnie, hogy a rendezett pénzügyi helyzet visszaállítását célzó tervet nyújtson be jóváhagyásra.

Kivételes körülmények között, ha az illetékes hatóság úgy véli, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi helyzete tovább fog romlani, korlátozhatja vagy megtilthatja a viszontbiztosítási vállalkozás eszközeinek szabad elidegenítését. Tájékoztatnia kell a több tagállam hatóságait, azokon a területeken, ahol a viszontbiztosítási vállalkozás üzleti tevékenységet végez, azokról az intézkedésekről, amelyeket hozott, az utóbbiaknak pedig – az előbbi kérésére – ugyanazokat az intézkedéseket meg kell hozniuk.

(3) Ha a szavatoló tőke a 40. cikkben meghatározott biztonsági tőke alá csökken, a saját tagállam illetékes hatóságának meg kell követelnie a viszontbiztosítási vállalkozástól, hogy jóváhagyásra nyújtson be egy rövid távú finanszírozási tervet.

Korlátozhatja vagy megtilthatja a viszontbiztosítási vállalkozás eszközeinek szabad elidegenítését is. Tájékoztatnia kell a több tagállam hatóságait, az utóbbiaknak pedig – az előbbi kérésére – ugyanazokat az intézkedéseket meg kell hozniuk.

(4) Minden tagállam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek hogy nemzeti joguknak megfelelően megtiltsák a területükön lévő eszközök szabad elidegenítését, az (1), (2) és (3) bekezdésekben tárgyalt esetekben, a viszontbiztosítási vállalkozás saját tagállamának kérésére, amelynek meg kell jelölnie, hogy mely eszközökre kell vonatkozniuk ezeknek az intézkedéseknek.

43. cikk

Pénzügyi helyreállítási terv

(1) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságoknak rendelkezzenek azzal a hatáskörrel, hogy pénzügyi helyreállítási terveket követeljenek meg azoknál a viszontbiztosítási vállalkozásoknál, ahol az illetékes hatóságok úgy vélik, hogy a viszontbiztosítási szerződésekből származó kötelezettségeik veszélyeztetve vannak.

(2) A pénzügyi helyreállítási tervnek minimálisan a következő három pénzügyi évre vonatkozóan kell a részleteket és a bizonyítást tartalmaznia:

- a) a működtetési kiadások, különösen a folyó általános kiadások és jutalékok becslései;
- b) egy terv, amely részletes becsléseket ad a jövedelemre és a kiadásokra a viszontbiztosítási elfogadványok és a viszontbiztosítási engedményezések tekintetében;
- c) egy előzetes mérlegterv;
- d) becslések azokra a pénzügyi erőforrásokra, amelyek a szándékok szerint fedezik a vállalt kötelezettségeket és a megkövetelt szavatoló tőkét;
- e) az átfogó visszaengedményezési politika.

(3) Amikor a viszontbiztosítási vállalkozás pénzügyi helyzet romlik és a viszontbiztosítási vállalkozás szerződéses kötelezettségei veszélybe kerülnek, a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek azzal a hatáskörrel, hogy a viszontbiztosítási vállalkozásokat kötelezzék magasabb megkövetelt szavatoló tőkére, gondoskodva arról, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás képes legyen a szavatoló tőkével szembeni követelmények teljesítésére a közeljövőben. Ennek a magasabb megkövetelt szavatoló tőkének az (1) bekezdésben említett pénzügyi helyreállítási terven kell alapulnia.

2005. június 7., kedd

(4) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóság rendelkezzen a hatáskörrel ahhoz, hogy a rendelkezésre álló szavatoló tőke minden elfogadható elemét lefelé átértékeljék, különösen, amikor jelentős változás következett be ezeknek az elemeknek a piaci értékében az utolsó pénzügyi év óta.

(5) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a hatáskörrel ahhoz, hogy a csökkentést a visszaengedményezés alapján mérsékeljék, a 37., 38. és 39. cikkeknek megfelelően meghatározott szavatoló tőkére, amikor:

a) a visszaengedményezési szerződések jellege vagy minősége jelentősen megváltozott az utolsó pénzügyi év óta;

b) nincs, vagy **korlátozott** a kockázat a visszaengedményezési szerződések esetén.

(6) Ha az illetékes hatóságok bekérték a pénzügyi helyreállítási tervet a viszontbiztosítási vállalkozástól az (1) bekezdésnek megfelelően, tartózkodniuk kell attól, hogy a 18. cikk szerinti bizonyítványt kiadják mindaddig, amíg úgy vélik, hogy a viszontbiztosítási szerződésekből származó kötelezettségei az (1) bekezdés szerinti értelemben veszélyeztetve vannak.

44. cikk**Az engedély visszavonása**

(1) A viszontbiztosítási vállalkozásnak a saját tagállamának illetékes hatósága által megadott engedély visszavonható az adott hatóság által, ha a vállalkozás:

a) nem használja fel az engedélyt 12 hónapon belül, kifejezetten eláll attól, vagy szünetelteti az üzleti tevékenység folytatását több mint 6 hónapon keresztül, kivéve, ha az érintett tagállam rendelkezett ezekben az esetekben a megszüntetésről;

b) már nem teljesíti az engedélyezés feltételeit;

c) képtelen volt arra, hogy a rendelkezésére álló időszakon belül meghozza azokat az intézkedéseket, amelyeket a 42. cikkben említett helyreállítási terv vagy pénzügyi modell meghatároz;

d) súlyos mulasztást követ el a rá vonatkozó szabályozásokkal kapcsolatos kötelmeiben.

Az engedély visszavonása vagy megszüntetése esetén a saját tagállam illetékes hatóságának értesítenie kell a több tagállamok illetékes hatóságait ennek megfelelően, azoknak pedig meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás új műveletekbe kezdjen a területükön, akár a telepedés joga, akár a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján.

(2) Az engedély visszavonásával kapcsolatos bármiféle döntést pontos okokkal kell alátámasztani és közölni kell a kérdéses viszontbiztosítási vállalkozással.

IV. CÍM**A KORLÁTOZOTT KOCKÁZATVÁLLALÁSSAL JÁRÓ VISZONTBIZTOSÍTÁSRA ÉS A KÜLÖNLEGES CÉLÚ BIZTOSÍTÁSI ESZKÖZÖKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK****45. cikk****A korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítás**

(1) **A székhely szerinti tagállam különleges rendelkezéseket állapíthat meg a korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítási tevékenységek folytatására, a következők tekintetében:**

– **kötelező feltételek, amelyeket minden kibocsátott szerződésbe bele kell foglalni;**

– **hatékony ügyviteli és számviteli eljárások, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési előírások;**

2005. június 7., kedd

- számviteli, prudenciális, és a statisztikai információkra vonatkozó követelmények;
- biztosítástechnikai tartalékok létrehozása annak biztosítására, hogy e tevékenységek megfelelőek, megbízhatóak és tárgyilagosak;
- befektetés biztosítástechnikai tartalékok fedezetéül szolgáló eszközökbe, annak biztosítására, hogy figyelembe veszik a viszontbiztosítási vállalkozás által végrehajtott tevékenység típusát, különösen a várható kártérítési igény-kifizetések természetét, összegét és futamidejét, oly módon, hogy biztosítsák a megfelelőséget, a likviditást, a biztonságot, a nyereségességet és az eszközöknek való megfelelést;
- a rendelkezésre álló szavatoló tőkére, a kötelező szavatoló tőkére és a minimális rendkívüli tartalék-alapra vonatkozó szabályok, amelyeket a viszontbiztosítási vállalkozás fenntart a korlátozott kockázatvállalással járó viszontbiztosítási tevékenységek tekintetében.

(2) Az átláthatóság érdekében és az (1) bekezdés alkalmazásában, a tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal a nemzeti jogukban megállapított valamennyi intézkedés szövegét.

46. cikk

Különleges célú biztosítási eszközök (KCBE), amelyek biztosítási- vagy viszontbiztosítási vállalkozásoktól vállalnak át kockázatot

(1) Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy lehetővé teszi területén különleges célú biztosítási eszközök létrehozását ezen irányelv értelmében, erre vonatkozóan előzetes hivatalos engedélyre van szüksége.

(2) Azon tagállam, ahol különleges célú biztosítási eszközt létesítettek, megállapítja azokat a feltételeket, amelyek figyelembevételével egy ilyen intézet folytathatja tevékenységeit. E tagállam különösen a következők tekintetében állapít meg szabályokat:

- az engedély hatálya; kötelező feltételek, amelyeket minden kibocsátott szerződésbe bele kell foglalni;
- jó hírnév és megfelelő szakképesítés – az eszköz végrehajtásával foglalkozó személyek esetében;
- helyes és megfelelő követelmények a részvényesekre vagy azon tagokra vonatkozóan, akik minősített tulajdoni hányaddal rendelkeznek a különleges célú biztosítási eszközben;
- hatékony ügyviteli és számviteli eljárások, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési előírások;
- számviteli, prudenciális, és a statisztikai információkra vonatkozó követelmények;
- a különleges célú biztosítási eszközök fizetőképességével kapcsolatos szabályok.

(3) Az átláthatóság érdekében a tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal a nemzeti jogukban a (2) bekezdés alkalmazásával kapcsolatban megállapított valamennyi intézkedés szövegét.

V. CÍM

RENDELKEZÉSEK A LETELEPEDÉS JOGÁVAL ÉS A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGÁVAL KAPCSOLATBAN

47. cikk

A jog rendelkezéseit nem teljesítő viszontbiztosítási vállalkozások

(1) Ha a fogadó tagállam illetékes hatóságai azt állapítják meg, hogy egy viszontbiztosítási vállalkozás, amely fiókirodával rendelkezik, vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján üzleti tevékenységet folytat annak területén, nem tartja be az arra a tagállamra vonatkozóan alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, fel kell kérniük az érintett viszontbiztosítási vállalkozást, hogy a szabályellenes helyzetet orvosolja. Ugyanakkor azokat a megállapításait továbbítaniuk kell a saját tagállam illetékes hatóságának.

2005. június 7., kedd

Ha a saját tagállam illetékes hatósága által hozott intézkedések ellenére, vagy azért, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a viszontbiztosítási vállalkozás továbbra is megsérti a fogadó államban alkalmazandó jog rendelkezéseit, az utóbbi – miután tájékoztatta a saját tagállam illetékes hatóságát – meghozhatja a megfelelő intézkedéseket a további jogsértések megelőzésére vagy szankcionálására, beleértve – amennyiben az ténylegesen szükséges – annak megakadályozását, hogy a viszontbiztosítási vállalkozás új viszontbiztosítási szerződéseket köthessen a területén. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy területükön legyen lehetőség a viszontbiztosítási vállalkozásokkal kapcsolatos ilyen intézkedésekhez szükséges jogi dokumentumokhoz való hozzáférésre.

(2) Bármely, az (1) bekezdés szerint alkalmazott intézkedést, amely büntetéseket vagy a viszontbiztosítási üzleti tevékenység folytatásának korlátozását vonja maga után, megfelelő indoklással kell ellátni, és el kell juttatni az érintett viszontbiztosítási vállalkozáshoz.

48. cikk

Felszámolás

Abban az esetben, ha a viszontbiztosítási vállalkozás felszámolásra kerül, a fiókirodán keresztül, vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága révén megkötött szerződésekből származó kötelezettségvállalásokat ugyanúgy teljesíteni kell, mint azokat, amelyek annak a vállalkozásnak más viszontbiztosítási szerződéseiből származnak.

VI. CÍM

VISZONTBIZTOSÍTÁSI VÁLLALKOZÁSOK, AMELYEK TEVÉKENYSÉGVÉGZÉSI KÖZPONTJA A KÖZÖSSÉGEN KÍVÜL TALÁLHATÓ, ÉS VISZONTBIZTOSÍTÁSI TEVÉKENYSÉGEKET VÉGEZNEK A KÖZÖSSÉGBEN

49. cikk

A viszontbiztosítási tevékenység végzésének elvei és feltételei

A tagállam az olyan viszontbiztosítási vállalkozásokkal szemben, amelyeknek létesítő okirat szerinti székhelye a Közösségen kívül található, és területén viszontbiztosítási tevékenységbe kezdenek vagy ilyen végeznek, nem alkalmazhat olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbb bánásmódot eredményeznének a számára annál, amilyenben azok a viszontbiztosítási vállalkozások részesülnek, amelyek tevékenységvégzési központja abban a tagállamban van.

50. cikk

Megállapodások harmadik országokkal

(1) A Bizottság javaslatokat tehet a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hozzanak létre megállapodásokat egy vagy több harmadik országgal a felügyelet gyakorlásának eszközeiről a következők tárgyában:

- a) viszontbiztosítási vállalkozások, amelyeknek tevékenységvégzési központja egy harmadik országban található, és a Közösségben folytatnak viszontbiztosítási tevékenységet,
- b) viszontbiztosítási vállalkozások, amelyeknek tevékenységvégzési központja a Közösségben található, és egy harmadik országban folytatnak viszontbiztosítási tevékenységet.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásoknak különösen arra kell irányulniuk, hogy a prudenciális szabályozás egyenlőségi feltételei szerint gondoskodjanak az effektív piacrajutásról a viszontbiztosítási vállalkozások számára minden szerződő fél területén, és előírják a felügyeleti szabályok és viszontbiztosítási módszerek kölcsönös elismerését. Arra is törekedniük kell, hogy:

- a) a tagállamok illetékes hatóságai képesek legyenek arra, hogy a Közösség területén található és az érintett harmadik országok területén üzleti tevékenységet folytató viszontbiztosítási vállalkozások felügyeletéhez szükséges információkat beszerezzék,

2005. június 7., kedd

- b) a harmadik országok illetékes hatóságai képesek legyenek arra, hogy a területükön tevékenységvégségi központtal rendelkező és a Közösségben üzleti tevékenységet folytató viszontbiztosítási vállalkozások felügyeletéhez szükséges információkat beszerezzék.
- (3) Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 300 cikkének (1) és (2) bekezdésének sérelme nélkül a Bizottságnak – Európai Biztosítási és Foglalkozási Nyugdíjbiztosítást támogatóval – meg kell vizsgálnia az (1) bekezdésben említett tárgyalások kimenetelét és az ebből eredő helyzetet.

VII. CÍM

**A HARMADIK ORSZÁGOK JOGRENDJE ÁLTAL SZABÁLYOZOTT
ANYAVÁLLALAT LEÁNYVÁLLALATAI ÉS AZ ILYEN ANYAVÁLLALATOK
BEFOLYÁSOLÓ RÉSZESÉDÉSSZERZÉSEI**

51. cikk

Tájékoztató a tagállamoktól a Bizottságnak

Az illetékes hatóság értesíti a Bizottságot **és másik tagállam illetékes hatóságát:**

- a) közvetlen vagy közvetett leányvállalat bármilyen engedélyezéséről, aminek egy vagy több anyavállalata egy harmadik ország jogszabályai az irányadók.
- b) ha egy ilyen anyavállalat részesedést szerez egy közösségi viszontbiztosító társaságban, ami az utóbbit leányvállalattá **alakítja**.

Ha engedélyt adnak **az a) pont szerint** egy közvetlen vagy közvetett leányvállalatnak, melynek egy vagy több anyavállalata egy harmadik ország jogszabályai az irányadók, akkor a csoport felépítését az illetékes hatóságoknak meg kell határozni a Bizottsághoz intézett értesítésben.

52. cikk

A közösségi viszontbiztosítási vállalkozások kezelése harmadik országokban

(1) A tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot minden általános nehézségről, amelyet viszontbiztosítási vállalkozásaik tapasztaltak egy harmadik országban való letelepedésükkor, vagy tevékenységük harmadik országban történő végzésekor.

(2) Időszakonként a Bizottságnak jelentést kell készítenie, amelyben megvizsgálja a közösségi viszontbiztosítási vállalkozásokkal szembeni bánásmódot a harmadik országokban, a (3) bekezdés szerinti értelemben, a közösségi viszontbiztosítási vállalkozásoknak harmadik országokban való letelepedésével, harmadik országok viszontbiztosítási vállalkozásaiban történő befolyásszerzéssel, az ilyen letelepedett vállalkozások által végzett viszontbiztosítási tevékenységek folytatásával és a határon átnyúló, a Közösségből harmadik országok irányuló viszontbiztosítási szolgáltatásnyújtással kapcsolatban. A Bizottságnak azokat a jelentéseket be kell nyújtania a Tanács számára, az esetleges megfelelő javaslatokkal vagy ajánlásokkal együtt.

(3) Amikor a Bizottság – akár a (2) bekezdésben említett jelentések alapján, akár más információk alapján – úgy látja, hogy egy harmadik ország a közösségi viszontbiztosítási vállalkozásoknak nem adja meg az effektív piacrajutást, a Bizottság benyújthat ajánlásokat a Tanácsnak, hogy megfelelő meghatalmazást kapjon tárgyalások folytatására a jobb piacrajutás megszerzése érdekében a közösségi viszontbiztosítási vállalkozások számára.

(4) Az ennek a cikknek az alapján hozott intézkedéseknek meg kell felelniük a Bizottság más nemzetközi megállapodások szerinti, különösen a Világkereskedelmi Szervezettel szembeni kötelezettségeinek.

2005. június 7., kedd

VIII. CÍM

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

53. cikk

A bíróságokhoz történő fellebbezés joga

A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a viszontbiztosítási vállalkozással kapcsolatosan hozott, ezt az irányelvet végrehajtó törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések a bíróságokhoz való fellebbezés hatálya alá essenek.

54. cikk

Együtműködés a tagállamok és a Bizottság között

- (1) A tagállamoknak együttműködést kell folytatniuk egymással a viszontbiztosítás felügyeletének megkönnyítésére a Közösségen belül és ennek az irányelvnek az alkalmazása érdekében.
- (2) A Bizottságnak és a tagállamok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük a viszontbiztosítás Közösségen belüli felügyeletének megkönnyítése érdekében, és az esetleges nehézségeknek a megvizsgálásában, amelyek ennek az irányelvnek az alkalmazásából származhatnak.

55. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot az **Európai Biztosítási és Foglalkozási Nyugdíjbizottság** segíti.
- (2) Amikor erre a bekezdésre hivatkozás történik, az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkei alkalmazandók, annak 8. cikkének figyelembevételével.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében említett időszaknak három hónapnak kell lennie.

- (3) A bizottságnak el kell készítenie saját ügyrendjét.

56. cikk

Végrehajtási intézkedések

A következő, ennek az irányelvnek a végrehajtását célzó intézkedéseket, az 55. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell megállapítani.

- a) az ennek az irányelvnek a mellékletében előírt jogi formák kiterjesztése,
- b) a 36. cikkben felsorolt, a szavatoló tőkét alkotó tételek tisztázása, az új pénzügyi instrumentumok figyelembevétele érdekében,
- c) a 37. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt, megkövetelt szavatoló tőke kiszámításához felhasznált díjbévételek vagy követelési összegek 50 %-kal való megnövelése, a 73/239/EGK irányelv mellékletének A pontjában felsorolt osztályokra, a 11., a 12. és a 13. kivételével, konkrét viszontbiztosítási tevékenységekre vagy szerződéstípusokra, annak érdekében, hogy figyelembe vegyék ezeknek a tevékenységeknek vagy szerződéseknek a sajátosságait,
- d) a minimális biztonsági tőke módosítása, amelyet a 40. cikk (2) bekezdése ír elő, a gazdasági és pénzügyi fejlemények figyelembevétele érdekében;
- e) a 2. cikk fogalom-meghatározásainak tisztázása, annak érdekében, hogy ezt az irányelvet egyformán alkalmazzák az egész Közösségben.

IX. CÍM

A MEGLÉVŐ IRÁNYELVEK MÓDOSÍTÁSAI

57. cikk

A 73/239/EGK irányelv módosításai

A 73/239/EGK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A 12a. cikkben a (1) és a (2) bekezdések helyébe a következők lépnek:

(1) A többi érintett tagállam illetékes hatóságaival konzultálni kell egy nem-életbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, ha az:

- a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás leányvállalata, vagy
- b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási anyavállalat leányvállalata, vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, aki egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozást is ellenőriz.

(2) Az érintett tagállam illetékes hatóságával, amely a hitelintézetek vagy befektetési cégek felügyeletéért felel, konzultálni kell egy nem-életbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, ha az:

- a) leányvállalata egy, a Közösségben engedélyezett hitelintézetnek vagy befektetési cégnek, vagy
- b) leányvállalata egy, a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési cég anyavállalatnak, vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, aki egy másik, a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési céget is ellenőriz.

(2) Az 13. cikk (2) bekezdésébe a következő, harmadik számozatlan bekezdés kerül be:

A biztosítási vállalkozás saját tagállama nem utasíthatja el azt a viszontbiztosítási szerződést, amelyet egy biztosítási vállalkozás egy, a 200./.../EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*) [viszontbiztosítási irányelv] megfelelően engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozással kötött, vagy egy biztosítási vállalkozással, amelyet ennek az irányelvnek vagy a 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (**) megfelelően engedélyeztek, olyan okok alapján, amelyek közvetlenül összefüggenek a viszontbiztosítási vállalkozás vagy a biztosítási vállalkozás pénzügyi megbízhatóságával.

(*) HL L...

(**) HL L 345., 2002.12.19., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(3) A 15. cikk, (2) és (3) **bekezdés** helyébe a következő lép:

(2) A tagállamok köteleznek minden, a területükön bejegyzett biztosítótársaságot, hogy fedezzék a 88/357/EGK irányelv 15a. cikkében meghatározott technikai tartalékokat és kiegyenlítési tartalékokat a 6. cikk előírásaival összhangban lévő eszközök segítségével. Tekintettel az Európai Közösségen belüli kockázati szituációkra, ezeket az eszközöket a Közösségen belül kell elhelyezni. A tagállamok nem kötelezik a biztosítótársaságokat, hogy eszközeiket valamely meghatározott tagállamban helyezték el. A vállalkozásnak otthont adó tagállam engedélyezheti, hogy az eszköz-lokalizációs szabályokon enyhítsenek.

(3) A tagállamok nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be olyan, a technikai tartalékképzésre vonatkozó bruttó tartalékolási rendszert, amely eszközkötést tesz szükségessé, hogy fedezze a meg nem keresett felárat és a biztosító kinnlevő eszközeit, ha a biztosító egy olyan biztosító társaság, melyet a jelen, a 200./.../EK [viszontbiztosítási] vagy a 2002/83/EK irányelv szerint engedélyeztek.

2005. június 7., kedd

Ha a saját tagállam engedélyezi, hogy bármely technikai tartalékot a viszontbiztosítóval szemben fennálló követeléssel fedezzenek, amely viszontbiztosító nem ezen, a 200./../EK [vizontbiztosítási irányelv] vagy a 2002/83/EK irányelv szerint engedélyeztek, akkor a tagállamnak kell megállapítania **az ilyen követelések elfogadásának feltételeit.**

(4) A 16. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

b) tartalékok (kötelező vagy szabad tartalékok), amelyek kötelezettségek aláírásához nem kapcsolódnak, vagy kiegyenlítési tartalékként sorolták be;

b) b) a negyedik számozatlan bekezdés bevezetését és a) pontját a következő váltja fel:

„A rendelkezésre álló szavatoló tőkét is csökkenteni kell a következő tételekkel:

a) részesedések, amelyek a biztosítási vállalkozás birtokában vannak

- biztosítási vállalkozásokban ennek az irányelvnek a 6. cikke, a 2002/83/EK irányelv 4. cikke vagy a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1(b) cikke értelmében,
- viszontbiztosítási vállalkozásokban, a 200./../EK irányelvnek [vizontbiztosítási irányelv] a 3. cikke vagy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozásában a 98/78/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében,
- biztosítási holdingtársaságokban, a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja értelmében,
- hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 1. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében,
- befektetési cégekben és pénzügyi intézményekben a 93/22/EGK tanácsi irányelv (***) 1. cikkének (2) bekezdése és a 93/6/EGK tanácsi irányelv (****) 1. cikkének (4) és (7) bekezdése értelmében;

(*) HL L 330., 1998.12.5., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(**) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(***) HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2002/87/EK irányelvvel módosított irányelv.

(****) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.”

(5) A 16a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés hetedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

Az így kapott összeget be kell szorozni az utolsó három pénzügyi évre vonatkozó összeg tekintetében fennálló aránnyal, amely a visszaengedményezés értelmében behajtható összegek levonását követően a viszontbiztosítási vállalkozás számára fennmaradó, kifizetendő követelések összege és a követelések bruttó összege között áll fenn; ez az arány nem lehet kevesebb 50 %-nál. A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, a 200./../EK irányelv [vizontbiztosítási irányelv] 46. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.

b) a (4) bekezdés hetedik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

Az így kapott összeget be kell szorozni az utolsó három pénzügyi évre vonatkozó összeg tekintetében fennálló aránnyal, amely a visszaengedményezés értelmében behajtható összegek levonását követően a viszontbiztosítási vállalkozás számára fennmaradó, kifizetendő követelések összege és a követelések bruttó összege között áll fenn; ez az arány nem lehet kevesebb 50 %-nál. A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, a 200./../EK irányelv [vizontbiztosítási irányelv] 46. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.

2005. június 7., kedd

(6) A következő, 17b cikk kerül be:

17b. cikk

(1) Minden tagállam előírja a viszontbiztosítási tevékenységet folytató, és területén központtal rendelkező biztosítóintézet számára, hogy az egész vállalkozásra vonatkozóan hozzon létre egy minimális rendkívüli tartalékalapot a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 40. cikkével összhangban, amennyiben teljesül egy a következő feltételek közül:

- a) a beszedett viszontbiztosítási díjak meghaladják a biztosítóintézet összes biztosítási díjának 10 %-át;
- b) a beszedett viszontbiztosítási díjak meghaladják az **50 000 000 EUR összeget**;
- c) a biztosítóintézet viszontbiztosítási kárigényeiből származó biztosítástechnikai tartalékok meghaladják a biztosítástechnikai tartalékainak 10 %-át;

(2) Minden tagállam alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett, területén központtal rendelkező biztosítási vállalkozások tekintetében a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 34. cikkének rendelkezéseit e biztosítási vállalkozások viszontbiztosítási kárigényeivel kapcsolatos tevékenységeire, amennyiben az (1) bekezdésben megállapított feltételek egyike teljesül.

Ebben az esetben a vonatkozó tagállam előírja, hogy a biztosítóintézet által a viszontbiztosítási kárigényeivel kapcsolatos biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként alkalmazott valamennyi eszközt el kell különíteni, és a biztosítóintézet közvetlen biztosítási tevékenységeitől külön kell kezelni és rendezni, az átvitel lehetősége nélkül. Az ilyen esetekben, és csak amennyiben a viszontbiztosítási kárigényekkel kapcsolatos tevékenységeket érinti, a biztosítási vállalkozásokra nem vonatkozik a 92/49/EGK irányelv 20-22. cikke és a 88/357/EGK irányelv I. melléklete.

Minden tagállam biztosítja, hogy illetékes hatóságai ellenőrzik az előző albekezdésben előírt elkülönítést.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy az Európai Parlament és a Tanács 200./../EK irányelve [viszontbiztosítási irányelv] 56. cikkének c) pontja értelmében növeli az említett irányelv 37. cikkének (3) és (4) bekezdésében előírt kötelező szavatoló tőke kiszámításához használt összegeket, minden tagállam alkalmazza az (1) bekezdésben említett biztosítási vállalkozások tekintetében az említett irányelv 35-39. cikkének rendelkezéseit, azok viszontbiztosítási kárigényeivel kapcsolatos tevékenységei tekintetében.

(7) A 20a. cikkben a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkeznek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy – viszontbiztosítási alapon – behatárolják a szavatoló tőke csökkenését a 16a. cikkben meghatározottakkal összhangban, amennyiben:

- a) a viszontbiztosítási szerződések természete vagy minősége jelentősen megváltozott az utolsó pénzügyi év óta;
- b) a viszontbiztosítási szerződések értelmében nincs, vagy korlátozott mértékű a kockázatathárítás.

58. cikk

A 92/49/EGK irányelv módosításai

A 92/49/EGK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A 15. cikkben az (1a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

1a. Ha az (1) bekezdésben említett részesedések befolyásszerzője biztosítási vállalkozás, viszontbiztosítási vállalkozás, hitelintézet vagy befektetési cég, amelyet egy másik tagállamban engedélyeztek, vagy az anyavállalat ilyen jogalany, vagy az ilyen jogalanyt ellenőrző természetes vagy jogi személy az, és ha a befolyásszerzés eredményeként az a vállalkozás, amelyben a befolyásszerző részesedést kíván szerezni, a befolyásszerző leányvállalatává válna, vagy ellenőrzése alá kerülne, a befolyásszerzés értékelésének a 73/239/EGK irányelv 12a. cikkében említett előzetes konzultáció tárgyát kell képeznie.

2005. június 7., kedd

(2) A 16. cikkben a (4), az (5) és az (5a) bekezdések helyébe a következők lépnek:

4. Azok az illetékes hatóságok, amelyek az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti bizalmas információkat kapnak, azokat csak kötelességeik teljesítése során használhatják fel:

- annak ellenőrzésére, hogy a biztosítási üzleti tevékenység felvételét szabályozó feltételek teljesülnek-e, és annak megkönnyítésére, hogy az ilyen üzleti tevékenység folytatását ellenőrizzék, különös tekintettel a biztosítástechnikai tartalékok, a szavatoló tőke, az adminisztrációs és számviteli eljárások és a belső ellenőrzési mechanizmusok ellenőrzésére,
- szankciók kivetésére,
- az illetékes hatóságok határozataival szembeni igazgatási fellebbezésekhez, vagy
- bírósági eljárásokban, amelyeket az 53. cikk szerint, vagy olyan speciális rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket ez az irányelv, vagy más, a biztosítási és a viszontbiztosítási vállalkozásokkal kapcsolatos irányelvek írtak elő.

(5) Az (1) és a (4) bekezdések nem zárják ki az információcserét a tagállamon belül, amikor két vagy több illetékes hatóság van ugyanabban a tagállamban, vagy a tagállamok között, az illetékes hatóságok és a következők között:

- a hitelintézetek és más pénzügyi szervezetek hivatalos felügyeletéért felelős hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok,
- A biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek, és
- a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatát elvégző személyek,

felügyeleti funkcióik ellátása során, vagy közzététel azoknak a testületeknek a számára, amelyek a kényszerfelszámolási eljárásokat bonyolítják le, vagy garanciaalapoknak, a kötelességeik teljesítéséhez szükséges információk mértékében. Azok az információk, amelyeket ezek a hatóságok, testületek és személyek megkapnak, a szakmai titoktartás kötelemének hatálya alá tartoznak, ahogyan azt az (1) bekezdés meghatározza.

5a. Az (1)-(4) bekezdésektől eltérően a tagállamok engedélyt adhatnak az információcserére az illetékes hatóságok és a következők között:

- a biztosítási vállalkozások, viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek irányításáért felelős hatóságok, vagy
- a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások, hitelintézetek, befektetési cégek és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatát elvégző személyek irányításáért felelős hatóságok, vagy
- a biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások független aktuáriusai, akik ezeknek a vállalkozásoknak a jogi felügyeletét végzik, és azok a testületek, amelyek az ilyen aktuáriusok irányításáért felelnek.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek az első számozatlan bekezdésben szereplő lehetőséget választják, meg kell követelniük, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ennek az információcserének az első számozatlan bekezdésben említett irányítás vagy törvényes felügyelet elvégzésének célját kell szolgálnia,
- az ilyen összefüggésben megkapott információk, a szakmai titoktartás feltételeinek hatálya alá tartoznak, ahogyan azt az (1) bekezdés meghatározza,
- amikor az információ egy másik tagállamból származik, az nem tehető közzé azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett beleegyezése nélkül, akik azt közzétették, és értelemszerűen egyedül azokra a célokra adható ki, amelyekhez azok a hatóságok a beleegyezésüket adták.

2005. június 7., kedd

A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak, személyeknek és testületeknek a nevét, amelyek ennek a bekezdésnek az alapján információkat kaphatnak.

(3) A 21. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető helyébe a következő szöveg lép:

(1) A székhely szerinti tagállam nem engedélyezheti a biztosítási vállalkozások számára, hogy az alábbi kategóriákba tartozó eszközöktől különböző eszközökkel biztosítson fedezetet biztosítástechnikai és kiegyenlítési tartalékai számára:

b) a b) pont f) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

f) viszontbiztosítók által birtokolt adósság, beleértve a viszontbiztosítók részesedését a biztosítástechnikai tartalékokból, és a 200./../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [viszontbiztosítási irányelv] 46. cikkében említett különleges célú biztosítási eszközök által.

(*) HL L

c) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

Az első albekezdésben felsorolt bármely eszköz vagy eszközkategória beszámítása nem jelenti azt, hogy ezeket az eszközöket automatikusan el kell fogadni a biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként. A székhely szerinti tagállam részletesebb szabályokat állapít meg az elfogadható eszközök felhasználásának feltételeire vonatkozóan.

(4) A 22. cikk (1) bekezdésében a bevezető helyébe a következő szöveg lép:

(1) A biztosítástechnikai tartalékok fedezetéül szolgáló eszközök tekintetében a székhely szerinti tagállam minden biztosítóintézet számára előírja, hogy legfeljebb a következő mértékben fektessen be:

59. cikk

A 2002/83/EK irányelv módosításai

A 2002/83/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) Az 1. cikk (1) bekezdése a következő, (s) ponttal egészül ki:

s) „viszontbiztosítási vállalkozás” a 200./../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 2. cikkének c) pontja szerinti értelemben vett viszontbiztosítási vállalkozást jelent (*).

(*) HL L

(2) A következő, 9a cikk kerül be:

9a cikk

Előzetes konzultáció más tagállamok illetékes hatóságaival

(1) A többi érintett tagállam illetékes hatóságaival konzultálni kell egy életbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, ha az:

- a) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás leányvállalata, vagy
- b) egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási anyavállalat leányvállalata, vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, aki egy másik tagállamban engedélyezett biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozást is ellenőriz.

2005. június 7., kedd

(2) Az érintett tagállam illetékes hatóságával, amely a hitelintézetek vagy befektetési cégek felügyeletéért felel, konzultálni kell egy életbiztosítási vállalkozásnak szóló engedély megadása előtt, ha az:

- a) leányvállalata egy, a Közösségben engedélyezett hitelintézetnek vagy befektetési cégnek, vagy
- b) leányvállalata egy, a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy befektetési cég anyavállalatnak, vagy
- c) ugyanannak a természetes vagy jogi személynek az ellenőrzése alatt áll, aki egy másik, a Közösségben engedélyezett hitelintézetet vagy befektetési céget is ellenőriz.

(3) A fontos illetékes hatóságoknak, amelyeket az (1) és a (2) bekezdések említenek, különösen akkor kell konzultálniuk egymással, amikor a részvényesek alkalmasságát, valamint ugyanazon csoport egy másik jogalanyának vezetésében érintett igazgatók hírnevét és tapasztalatát kell értékelniük. Tájékoztatniuk kell egymást minden olyan információról, amely a részvényesek alkalmasságával és az igazgatók hírnevével és tapasztalatával kapcsolatos, ha az fontossággal bír más, az engedélyezés megadásában érintett illetékes hatóságok számára, valamint a működési feltételeknek való megfelelés folyamatban lévő felmérése számára.

(3) A 10. cikk (2) bekezdésében a következő második, számozatlan bekezdés hozzáadására kerül sor:

A biztosítási vállalkozás saját tagállama nem utasíthatja el azt a viszontbiztosítási szerződést, amelyet egy biztosítási vállalkozás egy, a 200. /.../EK irányelvnek [viszontbiztosítási irányelv] megfelelően engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozással kötött, vagy egy biztosítási vállalkozással, amelyet a 73/239/EGK irányelvnek vagy ennek az irányelvnek megfelelően engedélyeztek, olyan okok alapján, amelyek közvetlenül összefüggenek a viszontbiztosítási vállalkozás vagy a biztosítási vállalkozás pénzügyi megbízhatóságával.

(4) A 15. cikkbe a következő, (1a) pont kerül beszurásra:

1a. Ha az (1) bekezdésben említett részesedések befolyásszerzője biztosítási vállalkozás, viszontbiztosítási vállalkozás, hitelintézet vagy befektetési cég, amelyet egy másik tagállamban engedélyeztek, vagy az anyavállalat ilyen jogalany, vagy az ilyen jogalanyt ellenőrző természetes vagy jogi személy az, és ha a befolyásszerzés eredményeként az a vállalkozás, amelyben a befolyásszerző részesedést kíván szerezni, a befolyásszerző leányvállalatává válna, vagy ellenőrzése alá kerülne, a befolyásszerzés értékelésének a 9a. cikkben említett előzetes konzultáció tárgyát kell képeznie.

(5) A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4), az (5) és a (6) bekezdések helyére a következő kerül

„4. Azok az illetékes hatóságok, amelyek az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti bizalmas információkat kapnak, azokat csak kötelességeik teljesítése során használhatják fel:

- annak ellenőrzésére, hogy a biztosítási üzleti tevékenység felvételét szabályozó feltételek teljesülnek-e, és annak megkönnyítésére, hogy az ilyen üzleti tevékenység folytatását ellenőrizzék, különös tekintettel a biztosítástechnikai tartalékok, a szavatoló tőke, az adminisztrációs és számviteli eljárások és a belső ellenőrzési mechanizmusok ellenőrzésére, vagy
- szankciók kivetésére, vagy
- az illetékes hatóságok határozataival szembeni igazgatási fellebbezésekhez, vagy
- bírósági eljárásokban, amelyeket a 67. cikk szerint, vagy olyan speciális rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket ez az irányelv, vagy más, a biztosítási és a viszontbiztosítási vállalkozásokkal kapcsolatos irányelvek írtak elő.

2005. június 7., kedd

5. Az (1) és a (4) bekezdések nem zárják ki az információcserét a tagállamon belül, amikor két vagy több illetékes hatóság van ugyanabban a tagállamban, vagy a tagállamok között, az illetékes hatóságok és a következők között:

- a hitelintézetek és más pénzügyi szervezetek hivatalos felügyeletéért felelős hatóságok és a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok,
- A biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek, és
- a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatát elvégző személyek,

felügyeleti funkcióik ellátása során, vagy közzététel azoknak a testületeknek a számára, amelyek a kényszerfelszámolási eljárásokat bonyolítják le, vagy garanciaalapoknak, a köteleességeik teljesítéséhez szükséges információk mértékében. Azok az információk, amelyeket ezek a hatóságok, testületek és személyek megkapnak, a szakmai titoktartás kötelmének hatálya alá tartoznak, ahogyan azt az (1) bekezdés meghatározza.

6. Az (1)-(4) bekezdésektől eltérően a tagállamok engedélyt adhatnak az információcserére az illetékes hatóságok és a következők között:

- a biztosítási vállalkozások, viszontbiztosítási vállalkozások felszámolásába és csődeljárásába, illetve más, hasonló eljárásba bevont testületek irányításáért felelős hatóságok, vagy
- a biztosítási vállalkozások, a viszontbiztosítási vállalkozások, hitelintézetek, befektetési cégek és más pénzügyi intézmények beszámolóinak kötelező könyvvizsgálatát elvégző személyek irányításáért felelős hatóságok, vagy
- a biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások független aktuáriusai, akik ezeknek a vállalkozásoknak a jogi felügyeletét végzik, és azok a testületek, amelyek az ilyen aktuáriusok irányításáért felelnek.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek az első számozatlan bekezdésben szereplő lehetőséget választják, meg kell követelniük, hogy legalább a következő feltételek teljesüljenek:

- ennek az információcserének az első számozatlan bekezdésben említett irányítás vagy törvényes felügyelet elvégzésének célját kell szolgálnia,
- az ilyen összefüggésben megkapott információk, a szakmai titoktartás feltételeinek hatálya alá tartoznak, ahogyan azt az (1) bekezdés meghatározza,
- amikor az információ egy másik tagállamból származik, az nem tehető közzé azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett beleegyezése nélkül, akik azt közzétették, és értelemszerűen egyedül azokra a célokra adható ki, amelyekhez azok a hatóságok a beleegyezésüket adták.

A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és a többi tagállammal azoknak a hatóságoknak, személyeknek és testületeknek a nevét, amelyek ennek a bekezdésnek az alapján információkat kaphatnak.”

b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az (1)-(7) bekezdések nem akadályozhatják meg, hogy az illetékes hatóság továbbítsa

- a központi bankoknak és más, hasonló funkciókkal rendelkező testületeknek, mint monetáris hatóságoknak,

2005. június 7., kedd

- szükség szerint más, a fizetési rendszerek irányításáért felelős közjogi hatóságoknak

a feladatuk teljesítésére szánt információkat, de nem akadályozza meg az ilyen hatóságokat abban sem, hogy az illetékes hatóságoknak az ilyen információkat továbbítsák, ahogyan arra szükségük lehet a (4) bekezdésben foglalt célokra. Az ilyen összefüggésben kapott információk az ebben a cikkben előírt szakmai titoktartás feltételeinek hatálya alá tartoznak.”

(6) A 20. cikk (4) bekezdés helyébe a következő kerül:

4. A tagállamok nem tarthatnak fenn vagy vezethetnek be bruttó tartalékolási rendszert, amely megköveteli, hogy a viszontbiztosító a meg nem szolgált díjbevételek és a fennálló követelésekre képzett tartalékok fedezésére használt eszközöket zálogjoggal megterhelje, amikor a viszontbiztosító a 200./../EK irányelvnek [viszontbiztosítási irányelv] megfelelően engedélyezett viszontbiztosítási vállalkozás, vagy a 73/239/EGK irányelvnek vagy ennek az irányelvnek megfelelően engedélyezett biztosítási vállalkozás.

Ha a saját tagállam engedélyezi, hogy bármely technikai tartalékot a viszontbiztosítóval szemben fennálló követeléssel fedezzenek, amely viszontbiztosítót nem ezen, a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] vagy a 73/239/EK irányelv szerint engedélyeztek, akkor a tagállamnak kell megállapítania **az ilyen követelések elfogadásának feltételeit.**

7) **A 23. cikk a következőképpen módosul:**

a) az (1) bekezdése b) pontjának f) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

f) **viszontbiztosítók által birtokolt adósság, beleértve a viszontbiztosítók részesedését a biztosítástechnikai tartalékokból, és a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 46. cikkében említett különleges célú biztosítási eszközök által.**

b) a (3) bekezdés (1) albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

3. **Az (1) bekezdésben felsorolt bármely eszköz vagy eszközkategória beszámítása nem jelenti azt, hogy ezeket az eszközöket automatikusan el kell fogadni a biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként. A székhely szerinti tagállam részletesebb szabályokat állapít meg az elfogadható eszközök felhasználásának feltételeire vonatkozóan.**

(8) A 27. cikk (2) bekezdéséhez a következő második, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és hetedik számozatlan bekezdések hozzáadására kerül sor:

A rendelkezésre álló szavatoló tőkét is csökkenteni kell a következő tételekkel:

a) részesedések, amelyek a biztosítási vállalkozás birtokában vannak

- biztosítási vállalkozásokban ennek az irányelvnek a 4. cikke, a 73/239/EGK irányelv 6. cikke vagy a 98/78/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1(b) cikke értelmében,
- viszontbiztosítási vállalkozásokban, a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] irányelvnek a 3. cikke vagy egy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozásában a 98/78/EK irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében,
- biztosítási holdingtársaságokban, a 98/78/EK irányelv 1. cikkének i) pontja értelmében,
- hitelintézetek és pénzügyi intézmények a 2000/12/EK irányelv 1. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében,
- befektetési cégek és pénzügyi intézmények a 93/22/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdése és a 93/6/EGK tanácsi irányelv (**) 2. cikkének (4) és 2. cikkének (7) bekezdése értelmében;

2005. június 7., kedd

- b) a következő tételek mindegyike, amelyek a biztosítási vállalkozás birtokában vannak az a) pontban meghatározott olyan jogalanyok tekintetében, amelyekben részesedést birtokol:
- a (3) bekezdésben említett instrumentumok,
 - a 73/239/EGK irányelv 16. cikkének (3) bekezdésében említett instrumentumok,
 - hátrasorolt követelések és a 2000/12/EK irányelv 35. cikkében és 36. cikkének (3) bekezdésében említett instrumentumok.

Amikor egy másik hitelintézet, befektetési cég, pénzügyi intézmény, biztosítási vagy viszontbiztosítási vállalkozás vagy biztosítási holdingtársaság részvényeit ideiglenesen birtokolják, egy pénzügyi segítségnyújtási művelet keretében, amely azt célozza, hogy egy jogalanyt átszervezenek és megmentenek, az illetékes hatóság eltekinthet a csökkentéssel kapcsolatos, a harmadik számozatlan bekezdés a) és b) pontjai alatt említett rendelkezésektől.

A harmadik számozatlan bekezdés a) és b) pontjai alatt említett, a biztosítási vállalkozás által hitelintézetekben, befektetési cégekben és pénzügyi intézményekben birtokolt tételek levonásának alternatívájaként a tagállamok megengedhetik biztosítási vállalkozásaiknak, hogy a szükséges változtatásokkal alkalmazzák a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (***) I. mellékletének 1., 2. és 3. módszereit. Az 1. módszer (számviteli konszolidáció) csak akkor alkalmazható, ha az illetékes hatóság bízik az integrált vezetésben és a belső ellenőrzésben azokat a jogalanyokat illetően, amelyek bekerülnének a konszolidáció körébe. A választott módszert következetesen kell alkalmazni az idők során.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a szavatoló tőkének az ebben az irányelvben leírtak szerinti kiszámításához a 98/78/EK irányelvnek megfelelő kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó, vagy a 2002/87/EK irányelvnek megfelelő kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó viszontbiztosítási vállalkozásoknak nem kell levonniuk a negyedik számozatlan bekezdés a) és b) pontjaiban említett, hitelintézetekben, befektetési cégekben, pénzügyi intézményekben, biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozásokban vagy biztosítási holdingtársaságokban birtokolt tételleket, amelyek a kiegészítő felügyeletbe beletartoznak.

Az ebben a bekezdésben említett részesedések levonásának céljaira a részesedés a 98/78/EK 1. cikkének g) pontjának értelmében vett részesedést jelenti.

(*) HL L...

(*) HL L 330., 1998.12.5., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(**) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(9) A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) első eredmény:

a visszengedményezett ügyletek viszontbiztosítási kárigényeihez kapcsolódó matematikai tartalékok 4 %-át meg kell szorozni az utolsó pénzügyi évre a visszengedményezett ügyletek levonásával számított összes matematikai tartaléknak a bruttó összes matematikai tartalékhoz viszonyított arányával. Ez az arány semmiképpen sem lehet 85 %-nál kevesebb. A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, a 200./.../EC [viszontbiztosítási irányelv] irányelv 46. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.”

b) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) második eredmény:

azoknál a szerződéseknél, ahol a kockázatosított tőke nem negatív, az ilyen, a viszontbiztosítási vállalkozás által vállalt tőke 0,3 %-át meg kell szorozni az utolsó pénzügyi év tekintetében a visszaengedményezett ügyletekhez kapcsolódó teljes kockázatosított tőke visszengedményezése után a vállalkozás kötelezettségeként fennmaradó teljes kockázatosított tőke arányával; ez az arány semmi esetre sem lehet 50 %-nál kisebb. A viszontbiztosítási vállalkozás által a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága számára biztosított bizonyítékkal és e hatóság jóváhagyásával, a 200./.../EC [viszontbiztosítási irányelv] irányelv 46. cikkében említett, különleges célú biztosítási eszközöktől behajtható összegek szintén levonhatók visszaengedményezésként.”

2005. június 7., kedd

(10) A következő, 28a cikk kerül be:

28a cikk

Szavatoló tőke viszontbiztosítási tevékenységet folytató biztosítási vállalkozások számára

(1) Minden tagállam alkalmazza a területén központtal rendelkező biztosítási vállalkozások tekintetében a 200./../EK irányelve [viszontbiztosítási irányelv] 35-39. cikkének rendelkezéseit e biztosítási vállalkozások viszontbiztosítási kárigényekkel kapcsolatos tevékenységeire, amennyiben az alábbi feltételek egyike teljesül:

- a) a beszedett viszontbiztosítási díjak meghaladják az összes biztosítási díj 10 %-át;
- b) a beszedett viszontbiztosítási díjak meghaladják az **50 000 000 EUR összeget;**
- c) a viszontbiztosítások esedékes kárigényeiből származó biztosítástechnikai tartalékaik meghaladják az összes biztosítástechnikai tartalékaik 10 %-át.

(2) Minden tagállam alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett, területén központtal rendelkező biztosítási vállalkozások tekintetében a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 34. cikkének rendelkezéseit e biztosítási vállalkozások viszontbiztosítási kárigényeivel kapcsolatos tevékenységeire, amennyiben az (1) bekezdésben megállapított feltételek egyike teljesül.

Ebben az esetben a vonatkozó tagállam előírja, hogy a biztosítóintézet által a viszontbiztosítási kárigényeivel kapcsolatos biztosítástechnikai tartalékok fedezeteként alkalmazott valamennyi eszközt el kell különíteni, és a biztosítóintézet közvetlen biztosítási tevékenységeitől külön kell kezelni és rendezni, az átvitel lehetősége nélkül. Az ilyen esetekben, és csak amennyiben ez a viszontbiztosítási kárigényekkel kapcsolatos tevékenységeket érinti, a biztosítási vállalkozásokra nem vonatkoznak a 22-26. cikkek.

Minden tagállam biztosítja, hogy illetékes hatóságai ellenőrzik a második albekezdésben előírt elkülönítést.

(11) A 37. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkeznek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy – viszontbiztosítási alapon – behatárolják a szavatoló tőke csökkenését a 28. cikkben meghatározottakkal összhangban, amennyiben:

- a) a viszontbiztosítási szerződések természete vagy minősége jelentősen megváltozott az utolsó pénzügyi év óta;
- b) a viszontbiztosítási szerződések értelmében nincs, vagy korlátozott mértékű a kockázatathárítás.

60. cikk

A 98/78/EK irányelv módosításai

A 98/78/EK irányelv a következőképpen módosul:

(1) A cím helyére a következő kerül:

Az Európai Parlament és a Tanács 1998. október 27-i 98/78/EK irányelve a biztosítói és viszontbiztosítói csoportokhoz tartozó biztosítási és viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletéről.

2005. június 7., kedd

(2) A 1. cikk a következőképpen módosul:

a) A c), az i), a j) és a k) pontok helyébe a következők lépnek:

- c) a viszontbiztosítási vállalkozás olyan vállalkozás jelent, amely a 200./../EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [vizontbiztosítási irányelv] 3. cikknek megfelelő hivatalos engedélyt megkapta;
- i) „biztosítási holdingtársaság” azt az anyavállalatot jelenti, amelynek fő üzleti tevékenysége részesedések szerzése és birtoklása leányvállalatokban, amikor azok a leányvállalatok kizárólag vagy főként biztosítási vállalkozások, viszontbiztosítási vállalkozások vagy tagsággal nem rendelkező országok biztosítási vállalkozásai vagy tagsággal nem rendelkező országok viszontbiztosítási vállalkozásai, amelyek közül legalább az egyik ilyen leányvállalat biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás, és amely nem vegyes pénzügyi holdingtársaság a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) szerinti értelemben;
- j) „kompozit-biztosító holdingtársaság” azt az anyavállalatot jelenti, amely nem biztosítási vállalkozás, nem egy tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozása, nem viszontbiztosítási vállalkozás, nem egy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása, nem biztosítási holdingtársaság vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság a 2002/87/EK irányelv szerinti értelemben, amely tartalmaz legalább egy biztosítási vállalkozást vagy egy viszontbiztosítási vállalkozást magában foglal leányvállalati vállalkozásai között;
- k) „illetékes hatóságok” azokat a nemzeti hatóságokat jelenti, amelyeket a törvény vagy a szabályozás felhatalmaz arra, hogy biztosítási vállalkozásokat vagy viszontbiztosítási vállalkozásokat felügyeljenek.

(***) HL L 35., 2003.2.11., 1. o. A 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(*) HL L...

b) A következő (l) pont hozzáadására kerül sor:

- l) „tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása” azt a vállalkozást jelenti, amelynek a 200./../EK [vizontbiztosítási irányelv] 3. cikkének megfelelően engedélyt kellene kapnia, hogy a létesítő okirat szerinti székhelye legyen a Közösségben;

(3) A (2), a (3) és a (4) bekezdések helyére a következők kerülnek:

2. cikk

A biztosítási vállalkozások és a viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletének alkalmazási esetei

(1) A 73/239/EGK, 2002/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek (*) és a 200./../EK [vizontbiztosítási irányelv] rendelkezései mellett, amelyek meghatározzák a szabályokat a biztosítási vállalkozások és a viszontbiztosítási vállalkozások felügyeletére, a tagállamoknak kell rendelkezniük bármely olyan biztosítási vállalkozás vagy bármely olyan viszontbiztosítási vállalkozás felügyeletéről, amely részesedéssel rendelkező vállalkozás legalább egy biztosítási vállalkozásban, viszontbiztosítási vállalkozásban, tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozásában vagy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozásában, kiegészítendő az 5., a 6., a 8. és a 9. cikkeken előírt módon.

(2) Minden biztosítási vállalkozásnak vagy viszontbiztosítási vállalkozásnak, amelynek az anyavállalata biztosítási holdingtársaság, egy tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vagy egy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása, kiegészítő felügyelet hatálya alá kell tartoznia az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6., a 8. és a 10. cikkeken előírt módon.

(3) Minden biztosítási vállalkozásnak vagy viszontbiztosítási vállalkozásnak, amelynek az anyavállalata kompozit biztosítási holdingtársaság, kiegészítő felügyelet hatálya alá kell tartoznia az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6., és a 8. cikkeken előírt módon.

2005. június 7., kedd

3. cikk

A kiegészítő felügyelet alkalmazási köre

(1) A kiegészítő felügyelet gyakorlása a 2. cikkel összhangban semmi módon nem vonhatja maga után, hogy az illetékes hatóságoknak felügyeleti szerepet kellene játszaniuk tagsággal a nem rendelkező országok biztosítási vállalkozásaival, tagsággal nem rendelkező országok viszontbiztosítási vállalkozásaival, biztosítási holdingtársaságokkal vagy kompozit biztosítási holdingtársaságokkal kapcsolatban, azokat egyenként tekintve.

(2) A kiegészítő felügyeletnek a következő, az 5., a 6., a 8., a 9. és a 10. cikkeken említett vállalkozásokat kell figyelembe vennie:

- a biztosítási vállalkozások és a viszontbiztosítási vállalkozások kapcsolat vállalkozásai,
- a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozások,
- a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozások kapcsolt vállalkozásai.

(3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem veszik figyelembe a 2. cikkben említett kiegészítő felügyeletben azokat a vállalkozásokat, amelyeknek a létesítő okirat szerinti székhelye egy tagsággal nem rendelkező országban van, amikor jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának, az I. melléklet 2.5. pontjában és a II. melléklet 4. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül.

Továbbá a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok az alább felsorolt esetekben esetenkénti alapon eldönthetik, hogy egy vállalkozást nem vesznek figyelembe a 2. cikkben említett kiegészítő felügyelet során.

- ha az a vállalkozás, amelynek benne kellene lennie, elhanyagolható jelentőségű a biztosítási vállalkozások vagy viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletének célkitűzései szempontjából;
- ha a vállalkozás pénzügyi helyzetének bevétele helytelen vagy félrevezető lenne a biztosítási vállalkozások vagy viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletének célkitűzései szempontjából.

4. cikk

A kiegészítő felügyelet gyakorlására illetékes hatóságok

(1) A kiegészítő felügyeletet annak a tagállamnak az illetékes hatóságainak kell gyakorolniuk, amelyben a biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás a 73/239/EGK irányelv 6. cikke vagy a 2002/83/EK irányelv 4. cikke vagy a 200./../EK irányelv [viszontbiztosítás irányelv] 3. cikke szerint a hivatalos engedélyt megkapta.

(2) Amikor két vagy több tagállamban engedéllyel rendelkező biztosítási vállalkozásoknak vagy viszontbiztosítási vállalkozásoknak ugyanaz a biztosítási holdingtársaság az anyavállalata, egy tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozása, egy tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozása, vagy kompozit biztosítási holdingtársasága, az érintett tagállamok illetékes hatóságai megállapodhatnak arról, hogy melyikük felel majd a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért.

(3) Amikor a tagállamnak egynél több illetékes hatósága van a biztosítási vállalkozások és viszontbiztosítási vállalkozások prudenciális felügyeletére, az ilyen tagállamnak meg kell hoznia a járulékos intézkedéseket a koordináció megszervezésére azok között a hatóságok között.

(**) HL L 35., 2003.2.11., 1. o. A 2005/1/EK irányelvvél módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

(4) Az 5. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

1. A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy az illetékes hatóságok követeljék meg minden, a kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozó vállalkozástól a megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok meglétét, bármely olyan adat vagy információ előállítása érdekében, amely fontos az ilyen kiegészítő felügyelet céljaira.

(5) A (6), a (7) és a (8) bekezdések helyére a következők kerülnek:

6. cikk

Hozzáférés az információkhoz

(1) A tagállamoknak el kell rendelniük, hogy a kiegészítő felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságoknak hozzáférésük legyen azokhoz az információkhoz, amelyek fontosak lennének egy ilyen kiegészítő felügyelet hatálya alá eső biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás felügyeletének céljára. Az illetékes hatóságok csak akkor fordulhatnak közvetlenül a 3. cikk (2) bekezdésében említett releváns vállalkozásokhoz, hogy megszerezzék a szükséges információkat, ha ilyen információkat már kértek a biztosítási vállalkozástól vagy a viszontbiztosítási vállalkozástól, és az azokat még nem adta meg neki.

(2) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy illetékes hatóságaik a területükön saját maguk, vagy az általuk erre a célra kinevezhető személyek közvetítésével, lefolytathassák az (1) bekezdésben említett információk helyszíni ellenőrzését, a következő helyeken:

- a kiegészítő felügyelet tárgyát képező biztosítási vállalkozásnál,
- a kiegészítő felügyelet tárgyát képező viszontbiztosítási vállalkozásnál,
- annak a biztosítási vállalkozásnak a leányvállalatainál,
- annak a viszontbiztosítási vállalkozásnak a leányvállalatainál,
- annak a biztosítási vállalkozásnak az anyavállalatánál,
- a viszontbiztosítási vállalkozás anyavállalatánál,
- a biztosítási vállalkozás anyavállalatának leányvállalatainál,
- a viszontbiztosítási vállalkozás anyavállalatának leányvállalatainál.

(3) Amikor ennek a cikknek az alkalmazásában egy tagállam illetékes hatóságai konkrét esetekben egy olyan vállalkozásra vonatkozó fontos információt kívánnak ellenőrizni, amely a kiegészítő felügyelet tárgyát képező biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás egy másik tagállamban található kapcsolt biztosítási vállalkozása, kapcsolt viszontbiztosítási vállalkozása, leányvállalata, anyavállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, kérniük kell annak a másik tagállamnak az illetékes hatóságait, hogy végezzék el azt az ellenőrzést. Azoknak a hatóságoknak, amelyek ilyen kérést kapnak, saját joghatóságuk korlátain belül kell eljárniuk, amikor az ellenőrzést saját maguk elvégzik, megengedik, hogy azok a hatóságok végezzék azt el, amelyek kérték vagy megengedik, hogy egy könyvvizsgáló vagy szakértő végezze azt el.

Az illetékes hatóság, amely a kérést leadta, ha kívánja, részt vehet az ellenőrzésben, ha nem saját maga végzi el az ellenőrzést.

7. cikk

Az illetékes hatóságok között együttműködés

(1) Amikor egy másik tagállamban letelepedett biztosítási vállalkozások vagy viszontbiztosítási vállalkozások közvetlenül vagy közvetve kapcsolódnak egymáshoz, vagy közös, részesedéssel rendelkező vállalkozásuk, kérelemre mindegyik tagállam illetékes hatóságainak meg kell adniuk egymásnak mindazokat a fontos információkat, amelyek lehetővé tehetik vagy megkönnyíthetik a felügyelet gyakorlását ennek az irányelvnek az alapján, és saját kezdeményezésükre közölniük kell minden olyan információt, amely nekik lényegesnek tűnik a többi illetékes hatóság számára.

2005. június 7., kedd

(2) Amikor egy biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás és akár egy hitelintézet – ahogyan azt 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) meghatározza – vagy egy befektetési cég – ahogyan a 93/22/EGK irányelv meghatározza –, vagy mindkettő, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódik egymáshoz vagy közös, részesedéssel rendelkező vállalkozásuk van, az illetékes hatóságoknak és az azoknak a vállalkozásoknak a felügyeletéért közigazgatási felelősséggel tartozó hatóságoknak szoros együttműködést kell folytatniuk. Saját vonatkozó feladatköreik sérelme nélkül azoknak a hatóságoknak el kell egymást látniuk azokkal az információkkal, amelyek valószínűleg megkönnyítik a feladatukat, különösen ennek az irányelvnek a keretében.

(3) Az ennek az irányelvnek az alapján kapott információk, és különösen az ebben az irányelvben előírt, az illetékes hatóságok közötti információcsere, a szakmai titoktartás kötelmének hatálya alá esik, ahogyan azt a 92/49/EGK irányelv 16. cikke és a 2002/83/EK 16. cikke és a 200.../EK irányelv [viszontbiztosítási irányelv] 24-30. cikkei meghatározzák.

8. cikk

Csoporton belüli tranzakciók

(1) A tagállamoknak el kell rendelniük, hogy az illetékes hatóságok gyakoroljanak általános felügyeletet a következők közötti tranzakciók felett:

- a) egy biztosítási vállalkozás vagy egy viszontbiztosítási vállalkozás és:
 - i. a biztosítási vállalkozás vagy a viszontbiztosítási vállalkozás kapcsolt vállalkozása között;
 - ii. a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás között;
 - iii. a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozások kapcsolt vállalkozása között;
- b) egy biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás és egy olyan természetes személy között, aki részesedéssel rendelkezik a következőkben:
 - i. a biztosítási vállalkozás, a viszontbiztosítási vállalkozás vagy annak bármely kapcsolt vállalkozása;
 - ii. a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozás;
 - iii. a biztosítási vállalkozásban vagy a viszontbiztosítási vállalkozásban részesedéssel rendelkező vállalkozások kapcsolt vállalkozása;

Ezek a tranzakciók különösen az alábbiakra vonatkoznak:

- kölcsönök,
- garanciák és mérlegen kívüli tranzakciók,
- a szavatoló tőkéhez elfogadható elemek,
- befektetések,
- viszontbiztosítási és visszaengedményezési műveletek,
- költségmegosztási megállapodások.

(2) A tagállamoknak meg kell követelniük a biztosítási vállalkozásoktól és a viszontbiztosítási vállalkozásoktól, hogy megfelelő kockázatkezelési folyamatokkal és belső ellenőrzési mechanizmusokkal rendelkezzenek, amibe beletartoznak a rendezett beszámolási és számviteli eljárások, a tranzakciók megfelelő beazonosításához, méréséhez, figyelemmel kíséréséhez és ellenőrzéséhez, ahogyan arról az (1) bekezdés rendelkezik. A tagállamoknak meg kell követelniük a legalább éves beszámolást is a biztosítási vállalkozások és a viszontbiztosítási vállalkozások részéről, az illetékes hatóságok számára, a jelentős tranzakciókról. Ezeket a folyamatokat és mechanizmusokat az illetékes hatóságoknak felülvizsgálat tárgyává kell tenniük.

(*) HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

2005. június 7., kedd

Ha ezeknek az információknak az alapján úgy tűnik, hogy a biztosítási vállalkozás vagy a viszontbiztosítási vállalkozás veszélybe került vagy kerülhet, az illetékes hatóságnak meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket a biztosítási vállalkozás vagy a viszontbiztosítási vállalkozás szintjén.

(*) HL L 345., 2002.12.19., 1. o. A legutóbb a 2005/1/EK irányelvvel módosított irányelv.

(6) Az 9. cikkben az (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

3. Ha az (1) bekezdésben említett számítás azt mutatja, hogy a korrigált szavatoló tőke negatív, az illetékes hatóságoknak meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket a kérdéses biztosítási vállalkozás vagy viszontbiztosítási vállalkozás szintjén.

(7) A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) A cím helyére a következő kerül:

Biztosítási holdingtársaságok, tagsággal nem rendelkező országok biztosítási vállalkozásai és tagsággal nem rendelkező országok viszontbiztosítási vállalkozásai

b) a (2) és a (3) bekezdések helyére a következő kerül:

2. A 2. cikk (2) bekezdésében említett esetben a számításnak tartalmaznia kell a biztosítási holdingtársaság minden kapcsolt vállalkozását, a tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozását vagy a tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozását, ahogyan azt a II. melléklet előírja.

3. Ha ennek a számításnak alapján az illetékes hatóságok azt a következtetést vonják le, hogy a leányvállalati biztosítási vállalkozás vagy a biztosítási holdingtársaság viszontbiztosítási vállalkozásának, a tagsággal nem rendelkező ország biztosítási vállalkozásának vagy a tagsággal nem rendelkező ország viszontbiztosítási vállalkozásának fizetőképessége veszélybe került, vagy kerülhet, meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket annak a biztosítási vállalkozásnak vagy viszontbiztosítási vállalkozásnak a szintjén.

(8) A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

b) viszontbiztosítási vállalkozások, amelyek a 2. cikk értelmében vett, részesedéssel rendelkező vállalkozásokként, olyan vállalkozásokkal rendelkeznek, amelyek tevékenységvégső központja egy harmadik országban van;

c) tagsággal nem rendelkező országok biztosítási vállalkozásai vagy tagsággal nem rendelkező országok viszontbiztosítási vállalkozásai, amelyek a 2. cikk értelmében vett, részesedéssel rendelkező vállalkozásokként, olyan vállalkozásokkal rendelkeznek, amelyek tevékenységvégső központja a Közösségben van.

b) a 2. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

2. Az (1) bekezdésben említett megállapodásoknak különösen az arról való gondoskodásra kell törekedniük, hogy:

a) mind a tagállamok illetékes hatóságai képesek legyenek arra, hogy a Közösségben tevékenységvégső központtal rendelkező és a Közösségen kívül leányvállalatokkal vagy vállalkozásokban lévő részesedésekkel rendelkező biztosítási vállalkozások és viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletéhez szükséges információkat beszerezzék,

b) mind pedig a harmadik országok illetékes hatóságai képesek legyenek arra, hogy a területükön tevékenységvégső központtal rendelkező és egy vagy több tagállamban leányvállalatokkal vagy vállalkozásokban lévő részesedésekkel rendelkező biztosítási vállalkozások és viszontbiztosítási vállalkozások kiegészítő felügyeletéhez szükséges információkat beszerezzék.

(9) Az I. és a II. mellékletek helyébe az ennek az irányelvnek a II. mellékletében szereplő szöveg lép.

2005. június 7., kedd

X. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

61. cikk

Meglévő viszontbiztosítási vállalkozások által szerzett jogok

(1) Ezen irányelv hatálya alá tartozó viszontbiztosítási vállalkozásokat, amelyek számára engedélyezték vagy amelyek jogosultak arra, hogy ezen irányelv hatálybalépése előtt viszontbiztosítási tevékenységet folytassanak azon tagállam rendelkezéseivel összhangban, ahol a központjuk található, a 3. cikkkel összhangban jogosultnak kell tekinteni.

Mindazonáltal, e viszontbiztosítási vállalkozások kötelesek megfelelni ezen irányelvnek a viszontbiztosítási tevékenység folytatására vonatkozó rendelkezéseinek, illetve a 6. cikk a), c) és d) pontjában, a 7., 8. és a 12. cikkben, valamint a 32-41. cikkben megállapított követelményeknek a 64. cikk (1) bekezdése által meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések végrehajtásától számítva, amelyek szükségesek ahhoz, hogy e viszontbiztosítási vállalkozások ennek az irányelvnek megfeleljenek.

(2) Az (1) bekezdésben említett azon viszontbiztosítási vállalkozások számára, amelyek ezen irányelv hatályba lépésekor nem felelnek meg a 6. cikk a) pontjában, a 7., 8., és a 32-40. cikkben megállapított követelményeknek, a tagállamok engedélyezhetnek egy-ig tartó időszakot (*) abból a célból, hogy megfeleljenek ezeknek a követelményeknek.

62. cikk

Tevékenységüket megszüntető viszontbiztosítási vállalkozások

(1) Ezen irányelv nem vonatkozik azokra a viszontbiztosítási vállalkozásokra, amelyek ...-ig (**) megszüntették új viszontbiztosítási szerződések kötését, és kizárólag abból a célból igazgatják a meglévő portfóliójukat, hogy tevékenységüket megszüntessék.

(2) A tagállamok jegyzéket állítanak össze az érintett viszontbiztosítási vállalkozásokról és e jegyzéket közlik a többi tagállammal.

63. cikk

Átmeneti időszak az 57. cikk (3) bekezdése és az 59. cikk (6) bekezdése tekintetében

A tagállamok-ig (*) elhalaszthatják ezen irányelv 57. cikke (3) bekezdésében – amely a 73/239/EGK irányelv 15. cikkének (3) bekezdését módosítja – foglalt rendelkezések, illetve ezen irányelv 59. cikke (6) bekezdésében – amely a 2002/83/EK irányelv 20. cikkének (4) bekezdését módosítja – előírt rendelkezés alkalmazását.

64. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok jelen irányelv hatályba léptetik azon jogszabályokat, szabályzatokat és adminisztratív rendelkezéseket, amelyek ezen irányelv betartásához szükségesek legkésőbb ... (**). A tagállamok haladéktalanul közlik a bizottsággal ezen szabályok szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 36 hónapon belül.

(**) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 24 hónapon belül.

2005. június 7., kedd

65. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történt közzététele utáni [...] napon lép hatályba.

66. cikk

Címek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

Az Európai Parlament részéről
Elnök

A Tanács részéről
Elnök

I. MELLÉKLET

A viszontbiztosítási vállalkozások formája:

- a Belga Királyság esetében: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;
- **a Cseh Köztársaság esetében: „akciová společnost”;**
- a Dán Királyság esetében: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;
- a Német Szövetségi Köztársaság esetében: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;
- **az Észt Köztársaság esetében: „aktsiaselts”;**
- a Görög Köztársaság esetében: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
- a Spanyol Királyság esetében: „sociedad anónima”;
- a Francia Köztársaság esetében: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” and „mutuelles régies par le code de la mutualité”;
- Írország esetében: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;
- az Olasz Köztársaság esetében: „società per azioni”;
- **a Ciprusi Köztársaság esetében: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές” ή “Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;**
- **a Lett Köztársaság esetében: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;**
- **a Litván Köztársaság esetében: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;**
- a Luxemburgi Nagyhercegség esetében: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;
- **a Magyar Köztársaság esetében: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;**